

Título:

Autor:

Fecha: 01/01/1984

Número: 0420

En un acte al Paraninfo

Els rectors catalans parlen avui de la LAU

La comissió d'educació del Congrés de diputats, que està elaborant el dictamen del projecte de llei d'autonomia universitària (LAU), acabarà probablement aquest tràmit durant la setmana en curs

Barcelona.— Els tres rectors de les universitats catalanes han confirmat la seva assistència a un acte informatiu sobre la LAU que tindrà lloc avui a les dotze del matí al Paraninfo de la Universitat.

Segons informacions del president de la comissió d'educació del Congrés de diputats, Miguel Durán, l'objectiu d'aquesta comissió és incloure aquesta mateixa setmana el dictamen sobre la LAU.

Precisament per a avui hi ha previst que s'abordi un dels seus punts més conflictius: el del professorat. L'acord UCD-PSOE estableix que el professorat de les universitats públiques estarà constituït per dos

grans blocs de professionals: els funcionaris pertanyents als cossos docents nacionals i els professors contractats de cada universitat, i concreta que «Sense perjudici del que s'estableix en la legislació dels funcionaris de l'Estat, la dedicació exclusiva serà la que, amb caràcter general, tindrà el professorat universitari permanent».

Encara que a nivell estatal la vaga de PNN hagi estat secundada fins per prop de vint mil professors, segons fonts de la coordinadora estatal, que es reunirà avui per decidir-ne la seva continuïtat, a Catalunya les classes s'estan desenvolupant amb normalitat.

El rector informa el professorat de la UPB

Ferraté no creu que s'aprovin les mesures substitutòries de la LAU

El rector Gabriel Ferraté informà ahir el professorat de la Universitat Politècnica de les mesures presentades pel ministre d'Educació a fi de compensar econòmicament la retirada de la Llei d'Autonomia Universitària

Lola González
Barcelona. — «Fa la impressió que el ministre no sap el terreny que trepitja, ni el polític general ni el del seu partit, o si no, és que té una moral més elevada que "l'alcayano", va manifestar ahir el rector de la Universitat Politècnica de Barcelona, Gabriel Ferraté, en explicar a una assemblea de professors del seu centre el projecte de mesures extraordinàries presentat pel ministre com a substitutori immediat de la LAU.

El rector va especificar que «es tracta d'unes mesures difícilment aprovables pel Parlament i pel mateix partit del govern en un moment com l'actual, i fàcilment poden quedar penjades. Avui dia això és un

problema polític. El projecte del ministre ha de passar pel Parlament i la situació parlamentària és dolenta per a aprovar qualsevol projecte. De tota manera, jo he intentat vendre personalment a parlamentaris d'ampli espectre, que si més no aprovin els decrets exclusivament econòmics, que ens traurien un greu problema perquè no tenim diners per a funcionar».

Segons explicà Ferraté, el ministre, a la darrera reunió tinguda amb el consell de rectors, els havia explicat que aconseguir els acords econòmics amb el ministeri de Finances no havia estat gens senzill; «però la batalla ha valgut la pena», foren les paraules de Mayor Zaragoza. El

sostre d'aquestes despeses podria ser de dos mil cent milions per a aquest any i sis mil quatre-cents per a l'any vinent.

Perill de traspassos sense contingut

Deixant de banda aquesta qüestió econòmica, el rector de la Politècnica informà també que havia exposat al ministre d'Educació les dues principals reivindicacions del seu centre: l'aprovació dels seus estatuts i el traspàs a la Generalitat. «Mayor Zaragoza es mostrà sorprès respecte als estatuts, però digué que a priori no hi tenia cap objecció, sempre que se seguissin les vies establertes. Pel que fa als traspassos, manifestà que un

cop retirada la LAU no hi havia inconvenient a iniciar unes converses de negociació. El que passa és que concretament va dir: "No veig cap inconvenient a traspassar la titularitat de les universitats" i és clar, si el govern ho enfoca com un traspàs de titularitat i sense continguts... És evident que un traspàs sàviament fet i mantenint una autonomia universitària ens resoldria molts problemes.»

De tota manera, la situació fou qualificada ahir, en la reunió informativa entre el rector, el vice-rector Coromina i el professorat de l'UPB, de desconcertant i imprevisible, donada la situació política amb eleccions generals previsibles per a després de l'estiu.

D'altra banda, hi ha una queixa general dels rectors de tot l'Estat respecte a la manca d'informació existent sobre la qüestió.

El rector potser serà corroborat el dia 21

L'actual equip rectoral de la Universitat Politècnica, amb Gabriel Ferrater com a rector, haurà de ser corroborat en el pròxim claustre extraordinari, que se celebrarà el dia 21, ja que, encara que mai no ha estat nomenat oficialment, acaba ara el període de quatre anys reglamentari per a romandre en el poder.

En el cas que el claustre no ratifiqués Ferraté com a rector, hauria de començar un període electoral.

Aquest serà un dels punts fonamentals a debatre divendres de la setmana vinent en el claustre que la Politècnica celebra anualment.

Es dona la paradoxa que el nomenament de Ferrater mai no ha arribat a ser fet oficial, ja que va coincidir amb l'inici de la gestació de la LAU, que no ha arribat a néixer ni un cop passats els quatre anys de període de govern. De tota manera, l'estabilitat del seu càrrec no ha estat posada mai en qüestió al llarg d'aquests quatre anys, i el que es tracta ara és simplement de complir un tràmit electoral.

Ara per ara no hi ha format cap equip alternatiu a l'actual equip rectoral, si bé se li demana, a aquest, que, de cara al pròxim claustre, presenti un programa d'actuació.

Les pressions han estat massa fortes per a la LAU. Davant les divisions internes d'UCD i les crítiques d'il·lustres funcionaris i catedràtics, Calvo Sotelo ha preferit passar el mort als guanyadors de les properes eleccions.

La LAU: un "regal" del govern al guanyador de les pròximes eleccions

El Consell de Ministres del dia 6 acordà la retirada del projecte de Llei d'Autonomia Universitària (LAU), que havia de passar al ple del Congrés en data propera. Aquesta retirada posa en evidència, un cop més, la impossibilitat per part del govern de fer front a les pressions de tot tipus que havia rebut en relació amb aquest projecte.

En aquesta ocasió, però, les tensions més fortes no han tingut el seu origen en les lluites internes d'UCD, tot i que n'hi ha hagut, sinó en les crítiques —crítiques irades en alguns casos— fetes al projecte per il·lustres funcionaris, catedràtics pluririoüpats, molt propers al president Calvo Sotelo, que veien en el text pactat amb el PSOE una exigència de renúncia als seus càrrecs dins la Universitat. És notori, en aquest sentit, el cas d'un catedràtic que retreia a Calvo Sotelo el fet que la LAU l'obli-

gués a deixar la direcció del departament i a posar-se a les ordres d'un altre catedràtic, militant d'Alianza Popular per pos-tres.

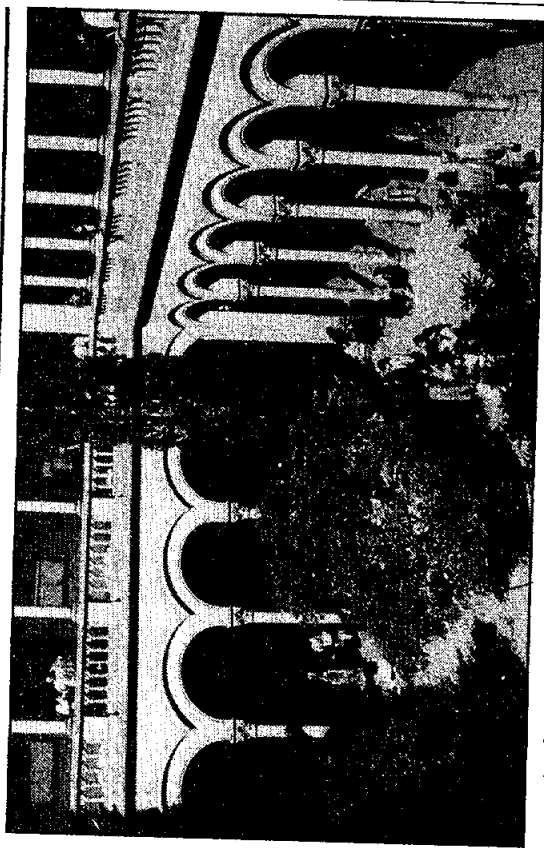
Jà que els socialistes es negaren a acceptar noves modificacions, i que els nacionalistes bascs i catalans exigien un pacte global en matèria educativa, la sortida, per la UCD, ha estat clara: retirar el projecte i passar el paquet als qui vinguin al darre-ra, és a dir, als guanyadors de les properes eleccions generals.

I mentrestant ¿què passarà?

Si guanya la dreta, no caldrà cercar el suport del PSOE, i si al contrari, són els socialistes els guanyadors, la tasca, ingrata, de fer una nova llei per a la Universitat, amb el que això implica de desgast polític, els correspondrà a ells.

La pregunta que avui es formula la Universitat és: ¿com es pot continuar sense un marc legal, quan ja fa gairebé cinc anys que l'hauria de tenir? El ministre no-dimissionari, Federico Mayor Zaragoza, ha afirmat, juntament amb la seva decidida voluntat de continuar en el seu càrrec, que es posarà en funcionament la via del decret-lei per fer possible el funcionament de la Universitat

Amb tants pedaços, la LAU ja no satisfia ningú, però la seva retirada encara ha agradat menys. El qui no es retira és el ministre. (Fotos: A. Espejo i Efe)

fins que hi hagi una llei definitiva.

A més a més, es té la sospita que tirarà endavant el projecte de dividir la llei en dues: una d'orgànica, que reculli els aspectes de marc, i una no-orgànica per a les qüestions més reglamentàries.

Per Pere Jover, del PSC, la retirada del projecte de LAU és molt negativa: "Tots sabem la urgència d'aquesta llei i per aquesta causa els socialistes l'havíem negociada. Malgrat això, UCD no compleix i retira un text que ha estat aprovat en comissió amb el vot a favor dels seus parlamentaris i l'aval del ministre d'Educació, i ho fa obeint les pressions de determinats sectors, polítics, socials i universitaris, que no podien digerir el tímid reformisme de la llei".

D'altra banda, Carles Gasóliba, de Convergència, assenyalava:

"Malgrat que érem contraris a aquest projecte, perquè no responia a un model clar d'Universitat i sí a trets centralitzadors i intervencionistes, ens sembla negativa la retirada del projecte perquè, després de tants anys, la Universitat ha anat esperant sense prendre decisions necessàries, i, ara, per raó d'aquesta necessitat, es vol anar a un ordenament universitari que no passi pel control del Parlament".

Aquest seria, en definitiva, el risc principal de l'actual situació: furar a les Corts el paper que els correspon, precisament en un tema que s'ha mostrat extremadament conflictiu. Tot i que, en ser reconeguda per la Constitució la necessitat d'una LAU, tard o d'hora s'haurà d'aprovar al Parlament, encara que, ben segur, no pas en l'actual legislatura.

JORDI VIADER

Davant el Congrés de diputats

Mayor Zaragoza ha de donar explicacions

S'espera una dura batalla per la LAU

Josep M. Sanmartí

Madrid. — Almenys quatre ministres han de compareixer aquesta setmana davant les corresponents comissions del Congrés dels diputats o del Senat a fi de donar explicacions sobre la política duta o a dur per llurs departaments respectius. Així, el ministre de Defensa, Alberto Oliart, continuarà responent a porta tancada les preguntes de l'oposició, la qual, per cert, ha de debatre pròximament un ampli programa d'inversions destinat a modernitzar les forces armades. El ministre d'Agricultura, Ramaderia i Pesca, José Luis Alvarez, ha d'explicar la seva política vitivinícola i pesquera, i el ministre de Justícia, Pío Cabanillas, s'ha de presentar davant la comissió de drets humans del Senat.

Però el qui ho té pitjor és potser el ministre d'Educació, Federico Mayor, que ha d'exposar els motius que l'han decidit a retirar del departament la llei d'autonomia universitària i dictar un paquet de mesures urgents per a la Universitat. Atesa l'actitud de l'oposició sostinguda fins ara en relació amb aquest afer, tothom pronostica per a dijous vinent una dura i difícil batalla per al ministre d'Educació. I tot això és al marge de les habituals preguntes i interpel·lacions dels plens sobre qüestions menors o simplement més puntuals.

Es cert que el nou reglament ha agilitat el control de l'executiu per part dels grups de l'oposició, però també ho és que la baixa de l'activitat legislativa i les pròximes eleccions han obligat a una intensificació

d'aquest control. El govern s'ha de sotmetre a la inspecció cada cop més severa i a les crítiques cada cop més aspres de l'oposició, naturalment en els seus aspectes més discutibles, just quan ha de convèncer àmplies masses d'electors que el balanç governamental és prou bo perquè votin els seus homes. L'activitat parlamentària d'aquesta setmana no es pot deslligar, doncs, dels processos electorals, especialment de l'andalús, i de la creixent necessitat de l'oposició de crear dificultats —això sí, limitades— als ministres del gabinet Calvo Sotelo.

Malgrat tot, sí que es manté una certa tasca legislativa que es reflecteix principalment a lleis secundàries. Per al ple que comença aquesta tarda són previstos un reguitzell de crèdits extraordinaris que solen aixecar les ires de l'oposició.

També es debatran al ple lleis com la de contraband, la de modificació del codi civil en matèria de tutela, la que regula la compareixença davant les comissions d'investigació del Congrés i del Senat o la que modifica l'impost de renda de les persones físiques. Crida l'atenció la manca d'activitat de la comissió constitucional, fins ara la més treballadora, que té pendent a més a més una intensa agenda de lleis. En aquest terreny solament la ponència que està treballant sobre la LOAPA celebrarà algunes reunions amb vista a enllestir abans de divendres el preceptiu informe d'aquesta llei, el futur de la qual apareix clarament incert.

" Avui " 20 abril 1982

Avui 20-4-82

Retirada del projecte

Els PNN de les universitats fan vaga avui i demà per la LAU

Barcelona. — La coordinadora de professors no numeraris (PNN) de les tres universitats catalanes manté per a avui i demà la vaga convocada contra la llei d'autonomia universitària (LAU). La inseguretat jurídica en què deixa les institucions acadèmiques la retirada de la LAU ha motivat aquestes dues jornades de protesta dels PNN universitaris.

Per cobrir el buit de la LAU, el ministre d'Educació, Federico Mayor Zaragoza, consultarà avui al consell de rectors les mesures més urgents i necessàries per a les universitats, després de la retirada d'aquest projecte de llei, i possiblement els demani el seu parer sobre el futur desenvolupament legislatiu universitari, projectes que el ministre pensa presentar al consell de ministres

La llarga marxa... enrera

LAU: Llei d'asfíxia de la Universitat

El govern de l'UCD, i la seva sempre lleial oposició socialista, ens tenen acostumats a veure com es fiquen ells solets de peus a la galleda i és per això que tot el que aconseguen despertar amb les seves idees sobre la manera més idònia de governar l'Estat (a part de manifestacions de centenars de milers de persones contra aquestes idees —recordeu la de fa pocs dies contra la LOAPA—) és una profunda pena per l'evidència del raquitisme intel·lectual que se'ls veu patir.

Però el cas de la Llei d'Autonomia Universitària (LAU) és quelcom patètic. No només han aconseguit posar en vaga la Universitat que diuen voler protegir, sinó que, no contents amb això, han provocat les queixes de senyors tan simpàtics com Fraga, Óscar Alzaga i, fins i tot, de la jerarquia eclesiàstica, jerarquia aquesta que encara pesa molt (la roba abundant els ajuda bastant). La LAU és criticada sense pietat des de posicions d'esquerra, de dreta i dels extrems. ¿Com es pot suscitar tanta oposició (aquest cop no tan lleial)? ¿Haurem de creure, després de tant de temps, que han trobat el «Centre» que cercaven amb insistència i que és per això que reben garrotades de tot arreu? L'explicació ens sembla més simple. La LAU és, fonamentalment, una llei que té com a objectiu final el de refermar el control de la institució universitària per

part de les classes governants. És prou conegut l'important paper jugat per la Universitat i els seus estudiants durant els darrers anys del franquisme, com a elements dinamitzadors del procés de canvi. La Universitat havia arribat a ésser batejada amb el nom d'«Illa de Llibertat». Aquells eren moments d'ascens de la lluita dels sectors més progressistes de la societat; i així es reflectia en les aules i els murs dels centres. Ara, però, les coses han canviat. Un sabre invisible (o potser no tan invisible) regeix la política de l'Estat (amb la col·laboració poruga de l'esquerra descafeïnada i el desinterès desencisat o el desencís desinteressat de l'altra esquerra, si és que ha existit mai). I ja ha arribat l'hora que la universitat (Temple de la Cultura) passi definitivament i sense cap mena de traves a les mans dels qui, en definitiva, manen.

D'aquí, doncs, les queixes que la LAU ha provocat en els sectors més progressistes que la veuen com la veritable agressió que és. Les altres queixes, les de la dreta més recalcitrant, estan motivades pel fet que els qui les profereixen voldrien anar massa de pressa, voldrien poder-ho controlar tot demà passat. Ara que la seva carta política torna a ser coïtzada, es poden permetre la insolència. Així s'entenen les posicions de Fragues, Alzagues, capellans i dels sectors més conservadors del professorat universitari.

La festa, però, la pagaran els mateixos de sempre. L'ensenyament superior esdevindrà més que mai un luxe per a uns pocs i continuarem depenent de les tecnologies i els avenços de les grans potències de l'Occident. Sembla que alguns enyoren allò de la «reserva espiritual». Tanmateix, si continuen trepitjant la cultura, més que «reserva» acabarem essent les golfes espirituals dels països que s'autoanomenen «lliures» amb tota «llibertat».

Ah, gairebé me n'oblidava! No cal dir que la LAU és, a més a més, un atac directe contra les possibilitats que els Governos autònoms puguin fer efectives les seves poques competències al respecte.

I és que, quan s'hi posen, no s'obliden de cap detall! ● DANIEL NOMEN

Nova agressió a l'independentisme català

La setmana passada foren detingudes per la policia, a Barcelona, les germanes Eva i Blanca Serra, Carles Castellanos i Teresa Llecha, juntament amb Maite Carrasco i Raimon Pelegri, a la majoria dels quals se'ls havia aplicat fa uns mesos la Llei Antiterrorista i havien estat enviats a Madrid. Sota l'acusació d'estar relacionats amb la convocatòria i participació en una suposada «manifestació paral·lela» a la celebrada el passat dia 14 contra la LOAPA i l'harmonització, ingressaren en presó preventiva, havent passat les diligències al jutjat número vuit, que pot passar-les a l'Audiència «Nacional» o bé instruir-les ell mateix. El més escandalós del cas sembla ser, segons fonts properes als detinguts, que es pretén presentar com a proves fotografies aparegudes al diari madrileny d'extrema dreta «El Alcázar» on apareixia la gran pancarta en què es reclamava la independència. Es dona el cas, però, que algun dels detinguts ni tan sols es trobava en el que els convocants al seguici de l'IPC i dels Comitès de Solidaritat amb els Patriotes Catalans qualifiquen de convocatòria prèvia a la manifestació, i en absolut de manifestació paral·lela. En la nova operació policial sembla que s'hi vol barrejar l'assumpte de la presumpta crema d'una bandera espanyola en el curs de la manifestació; en qualsevol cas, existia preocupació en medis propers als detinguts pel fet que la detenció pogués perllongar-se forces dies, si es consideraven alguns antecedents del jutjat esmentat. Seguim assistint, pel que sembla, a la tàctica de fustigament permanent a l'independentisme català. ● R.C.

**EDITORIAL
MILLÀ**

CATALUNYA TEATRAL
La col·lecció més antiga
de Teatre Català

1932 a 1939 amb 113
títols publicats

1946 a 1980 amb 171
títols publicats

EDITORIAL MILLÀ
Sant Pau, 21 - BARCELONA-1

Treure la llengua

A cops de LAU i de LOAPA

sa nostra, un llibre recomanable per a conèixer la realitat castellera.

Finalment hem de citar la presència castellera (amb participació de totes les colles i persones vinculades al nostre món) al Congrés de Cultura Tradicional i Popular que ha organitzat el Departament de Cultura i Mitjans de Comunicació de la Generalitat de Catalunya.

Tot plegat, conjuntament i sobretot, amb les actuacions als carrers i places de Catalunya, han demostrat amb escreix que els castells és l'expressió nacional popular més genuïna de la Catalunya Nova.

Tanquem el nostre escrit d'avui tot donant fe de l'actuació de la colla Joves dels Xiquets de Valls a la II Festa dels Olis d'oliva verge de Catalunya, el dia 13 al Born barceloní, i on descarregaren, com a castell gros, el Dos de set. ● JAUME CASANOVA

Art

● D'Albert és un dels pintors que posseeixen una envejable tècnica que els permet enfrontar-se als temes més difícils i perillosos i se'n surten bé. Sempre un toc museístic assenta les pintures de D'Albert que, per altra banda, ens transporten a l'època en la qual, els mestres pintors, dominaven la paleta i els pinzells. Curiosament, quan actualment ens trobem amb un pintor el realisme del qual ens sorpren per la fidelitat a la natu-

ra, sempre trobem quelcom de surreal en llurs obres. De les pintures de D'Albert, podem dir que són maravellosament epidèrmiques, però admirables en el sentit representatiu. (Sala Gaudi).

● Josep Nosàs és un pintor que conserva l'esperit de les abstraccions que, una vegada s'ha comprès, ja no et deixa mai més. Les seves pintures parlen a l'esperit i amanyaguen moments viscuts. Hem dit moments i potser hauríem de dir llambregades que sorgeixen, quan menys et penses, al contacte de fets que tant poden ser records o pensaments sorgits d'un xoc sensible. Creiem, però, que, més aviat, Josep Nosàs ja porta dintre seu aquest esperit que «abstracta» les coses i que les hi permet traduir espontàniament amb les pintures o tintes que, en aquell moment, té més a mà. (Centre de Lectura, Reus).

● Núria Llimona cultiva una mena de fauvisme enraonat que exalta els colors i, fins i tot, algunes vegades els agreja per tal d'assolir l'efecte decoratiu que ella persegueix. Els temes els escull cordialment, de manera inefable, mitjançant una mena de naïvisme valent que —mitjançant la fórmula— permet enfrontar-se a tots els aspectes que ens envolten: jardins, mercats, interiors, etc. Després de molts anys de pintar, Núria Llimona ha arribat al moment que —una mena de regla d'or plàstica— pot fer el que vol. (Sala Nonell). ● CRUELLS

Aquests mesos darrers i els que vindran veuen l'agudització de les pressions sobre la nostra minsa autonomia i, sobretot, sobre l'ús real de la llengua catalana. No oblidem les vandàliques i genocides actuacions contra la unitat de la llengua i òbviament contra la seva pura i simple existència al País Valencià, l'inici d'un intent de «valencianització» a Mallorca a través d'una insistent campanya de cartes als diaris amb la complicitat d'algun d'aquests... Al Principat, ara es tracta de fer una interpretació com més estreta millor de les ambigüitats vergonyants dels textos legals i, així, es veu bloquejada la Llei de Normalització de l'Ús del Català, hi ha hagut intents d'impugnar les oposicions de mestres d'EGB perquè s'hi exigia una prova de català, prova que, d'altra banda, es va fer d'una forma simbòlica i sense cap rigor, i fins i tot en un ambient de burla impune en alguns tribunals...

Una enquesta realitzada per l'Ajuntament de Sabadell ens dona unes dades esfereïdores al cap de quatre anys d'aplicació (?!!) del decret d'ensenyament del català, segons les quals un 50% dels alumnes d'aquella població ni entenen la llengua del país... Una altra enquesta ha detectat que de cada quatre infants només un parla en català com a llengua pròpia...

Davant de tot això ens preguntem com poden viure tan tranquils alguns dels nostres prohoms o com poden aparentar-ho. ¿Com es poden permetre les frivolitats triomfalistes que sovint aboquen als diaris? L'argument que no es pot fer més cau pel seu pes davant la potencialitat mal aprofitada i l'adormiment del poble per part de bona part dels seus dirigents i líders. Uns ens volen convèncer que la LOAPA és necessària i que el bilingüisme és consubstancial al nostre ésser (al dels catalans de sempre, és clar, perquè per als castellanoparlants n'hi ha prou amb el monolingüisme castellà!) i uns altres volen amagar el cap sota l'ala i evitar conflictes, quan el conflicte lingüístic que se'n menja no té aturador si no invertim els termes. Sense televisió, sense ensenyament generalitzat en català, sense un canvi radical en els usos lingüístics basat en la primacia de la salvació del català, en l'afirmació del català com a nexa d'unió entre tots els habitants de bona voluntat del nostre país, sense una necessitat real de dominar el català en els òrgans de l'administració i en la vida laboral... no hi haurà res a fer. La resta és fum d'encenalls. No hi valdran les minses concessions a la galeria, les retolacions incompletes i sovint mal fetes, la publicitat —però no la feina diària— en català d'alguns bancs i d'algunes caixes, les classes per a adults i funcionaris: algú diu que manca una infraestructura cultural, però més aviat el que manca és claredat de plantejaments i d'acció; i això potser encara els manca més als partits en l'oposició catalana d'esquerres.

Cada dia, quan surt el sol, escoles, diaris, converses... tot continua el procés de castellanització. Que som pessimistes? ¿O és que sou cecs i sords o és que sou ja uns «zombies» inconscients, agents de la desfeta total, com aquella pel·lícula de terror i de ciència-ficció que no fa gaire ens ofería la televisió? Teniu aspecte i nom i càrrecs públics, culturals o privats del país, però sou agents de castellanització, de desfeta inexorable. I els que encara ens adonem de la situació i lliutem som els únics optimistes. I lliutem sense albirar el final de la lluita i sense mitjans, perquè aquests no ens són donats i es dilapiden per a d'altres nícieses; però sabem que el temps i els cops com els de les LOAPES i les LAUS aniran obrint els ulls al poble. ● ERNEST SABATER

La llarga marxa... enrera

LAU: Llei d'asfíxia de la Universitat

El govern de l'UCD, i la seva sempre lleial oposició socialista, ens tenen acostumats a veure com es fiquen ells solets de peus a la galleda i és per això que tot el que aconseguixen despertar amb les seves idees sobre la manera més idònia de governar l'Estat (a part de manifestacions de centenars de milers de persones contra aquestes idees —recordeu la de fa pocs dies contra la LOAPA—) és una profunda pena per l'evidència del raquitisme intel·lectual que se'ls veu patir.

Però el cas de la Llei d'Autonomia Universitària (LAU) és quelcom patètic. No només han aconseguit posar en vaga la Universitat que diuen voler protegir, sinó que, no contents amb això, han provocat les queixes de senyors tan simpàtics com Fraga, Oscar Alzaga i, fins i tot, de la jerarquia eclesiàstica, jerarquia aquesta que encara pesa molt (la roba abundant els ajuda bastant). La LAU és criticada sense pietat des de posicions d'esquerra, de dreta i dels extrems. ¿Com es pot suscitar tanta oposició (aquest cop no tan lleial)? ¿Haurem de creure, després de tant de temps, que han trobat el «Centre» que cercaven amb insistència i que és per això que reben garrotades de tot arreu? L'explicació ens sembla més simple. La LAU és, fonamentalment, una llei que té com a objectiu final el de refermar el control de la institució universitària per

part de les classes governants. És prou conegut l'important paper jugat per la Universitat i els seus estudiants durant els darrers anys del franquisme, com a elements dinamitzadors del procés de canvi. La Universitat havia arribat a ésser batejada amb el nom d'«Illa de Llibertat». Aquells eren moments d'ascens de la lluita dels sectors més progressistes de la societat; i així es reflectia en les aules i els murs dels centres. Ara, però, les coses han canviat. Un sabre invisible (o potser no tan invisible) regeix la política de l'Estat (amb la col·laboració poruga de l'esquerra descafeïnada i el desinterès desencisat o el desencís desinteressat de l'altra esquerra, si és que ha existit mai). I ja ha arribat l'hora que la universitat (Temple de la Cultura) passi definitivament i sense cap mena de traves a les mans dels qui, en definitiva, manen.

D'aquí, doncs, les queixes que la LAU ha provocat en els sectors més progressistes que la veuen com la veritable agressió que és. Les altres queixes, les de la dreta més recalcitrant, estan motivades pel fet que els qui les profereixen voldrien anar massa de pressa, voldrien poder-ho controlar tot demà passat. Ara que la seva carta política torna a ser coïtzada, es poden permetre la insolència. Així s'entenen les posicions de Fragues, Alzagues, capellans i dels sectors més conservadors del professorat universitari.

La festa, però, la pagaran els mateixos de sempre. L'ensenyament superior esdevindrà més que mai un luxe per a uns pocs i continuarem dependent de les tecnologies i els avenços de les grans potències de l'Occident. Sembla que alguns enyoren allò de la «reserva espiritual». Tanmateix, si continuen trepitjant la cultura, més que «reserva» acabarem essent les golfes espirituals dels països que s'autoanomenen «lliures» amb tota «llibertat».

Ah, gairebé me n'oblidava! No cal dir que la LAU és, a més a més, un atac directe contra les possibilitats que els Governos autònoms puguin fer efectives les seves poques competències al respecte.

I és que, quan s'hi posen, no s'obliden de cap detall! ● DANIEL NOMEN

Nova agressió a l'independentisme català

La setmana passada foren detingudes per la policia, a Barcelona, les germanes Eva i Blanca Serra, Carles Castellanos i Teresa Llecha, juntament amb Maite Carrasco i Raimon Pelegrí, a la majoria dels quals se'ls havia aplicat fa uns mesos la Llei Antiterrorista i havien estat enviats a Madrid. Sota l'acusació d'estar relacionats amb la convocatòria i participació en una suposada «manifestació paral·lela» a la celebrada el passat dia 14 contra la LOAPA i l'harmonització, ingressaren en presó preventiva, havent passat les diligències al jutjat número vuit, que pot passar-les a l'Audiència «Nacional» o bé instruir-les ell mateix. El més escandalós del cas sembla ser, segons fonts properes als detinguts, que es pretén presentar com a proves fotografies aparegudes al diari madrileny d'extrema dreta «El Alcázar» on apareixia la gran pancarta en què es reclamava la independència. Es dona el cas, però, que algun dels detinguts ni tan sols es trobava en el que els convocants al seguici de l'IPC i dels Comitès de Solidaritat amb els Patriotes Catalans qualifiquen de convocatòria prèvia a la manifestació, i en absolut de manifestació paral·lela. En la nova operació policial sembla que s'hi vol barrejar l'assumpte de la presumpta crema d'una bandera espanyola en el curs de la manifestació; en qualsevol cas, existia preocupació en medis propers als detinguts pel fet que la detenció pogués perllongar-se forces dies, si es consideraven alguns antecedents del jutjat esmentat. Seguim assistint, pel que sembla, a la tàctica de fustigament permanent a l'independentisme català. ● R.C.

EDITORIAL
MILLÀ

CATALUNYA TEATRAL

La col·lecció més antiga
de Teatre Català

1932 a 1939 amb 113
títols publicats

1946 a 1980 amb 171
títols publicats

EDITORIAL MILLÀ
Sant Pau, 21 - BARCELONA-1

A proposta del ministre Mayor Zaragoza

El consell de ministres pot acordar la retirada de la LAU del Congrés

La retirada del Congrés de la llei d'autonomia universitària, LAU, pel consell de ministres es donava ahir gairebé per segura en medis parlamentaris, basant-se en la reserva feta pel representant del govern, Gabriel Cisneros, en la junta de portaveus

Madrid. (Josep M. Sanmartí). — Cisneros explicà que el govern estudiarà les esmenes proposades per la UCD al text de la llei i la resposta del PSOE, i llavors la junta de portaveus establí un ordre del dia basat en el debat de la LAU, i un altre sense aquesta llei per al cas, molt probable, que sigui retirada.

Gregorio Peces Barba (PSOE) confirmà que Felipe González havia comunicat dimecres passat al president Calvo Sotelo l'acceptació del seu grup solament a la recuperació de l'article 8, relatiu a l'ús del castellà a les universitats, però que la resta de modificacions havien de ser fetes en un sentit progressista i en el Senat. El president insistí que els canvis s'havien de pactar al Congrés i les negociacions es trencaren.

Tot indica, doncs, que el govern retirarà la LAU i que s'excusarà en la intrans-

sigència del PSOE. Els portaveus d'aquest partit s'han afanyat a rebutjar aquesta acusació i sostenen que són les pressions dels sectors més conservadors, les que han fet fracassar altra vegada aquesta llei. Es creu que serà el mateix ministre d'Educació el qui proposarà la retirada de la LAU al gabinet, emparant-se en la manca d'acord amb el PSOE. En el moment de ser nomenat, el ministre Mayor Zaragoza afirmà que si no tirava endavant la LAU dimitiria, però fa unes setmanes canvià de parer, si bé confiava de treure la llei de l'atzucac.

Els màxims portaveus d'UCD asseguraven fa solament quinze dies que la LAU no seria retirada del Congrés. La LAU fou presentada fa gairebé quatre anys al Congrés i ja ha vist quatre ministres d'Educació. No es descarta que aquest incident

origini a termini mitjà una crisi de govern.

Llista de prioritats legislatives

D'altra banda, la junta de portaveus debaté el calendari de prioritats legislatives per a la resta del període de sessions, és a dir, per als vuit o nou pròxims plens. La llista final acordada fou la següent: Estatut del País Valencià; LOACA; Estatut de Canàries; Estatut de Castella-Lleó; LOAPA; Estatut d'Aragó; Estatut de les Illes; Estatut d'Extremadura; Estatut de Castella-La Mancha; llei orgànica sobre l'autonomia de Madrid-regió; llei de millorament del fur de Navarra; llei de finançament dels serveis transferits a les comunitats autònomes; llei de cessió de tributs a les comunitats autònomes; llei del fons de compensació interterritorial; llei de contraban; llei orgànica

del poder judicial; reforma del codi penal; llei de dotacions pressupostàries de les forces armades; llei de l'objecte de consciència; llei de l'impost sobre el valor afegit; llei de finançament de l'ensenyament obligatori; reforma de l'estatut de centres docents; estatut de la funció pública; llei de bases de règim local, i llei de llistes de contribuents. A més a més d'aquestes lleis, les mocions i interpel·lacions i alguns debats polítics, per exemple sobre l'AEO o sobre política exterior.

El PCE i la Minoria Catalana manifestaren llur oposició a la inclusió de la LOAPA i de la LOACA en aquest calendari provisional, mentre que altres portaveus insistiren en lleis, com per exemple l'assistència de lletrats als detinguts. També es proposà la creació del tercer canal de televisió a les comunitats autònomes, la llei del consumidor i la llei de delegat del govern a les comunitats autònomes. En opinió de molts experts, aquest calendari és impracticable. «És com voler ficar l'oceà dins d'un cantí», deia un dels portaveus.

Potser ho decidirà el consell de ministres d'avui

El govern es planteja la retirada de la LAU del Congrés

El consell de ministres d'aquesta tarda probablement decidirà la retirada de la llei d'autonomia universitària (LAU) del Congrés de diputats, el qual havia previst debatre-la el pròxim dia 20

Madrid. — El consell de ministres d'avui acordarà probablement retirar la llei d'autonomia universitària (LAU) del Congrés de diputats a proposta del ministre d'Educació, Mayor Zaragoza.

Aquesta era la impressió que ahir tenien els membres de la comissió de portaveus de la Cambra baixa, després de la informació que els donà el representant del govern, Gabriel Cisneros. Aquest digué que el govern estudiarà en la reunió d'avui la resposta del PSOE als suggeriments de modificació del projecte de llei presentats pels centristes.

Leopoldo Calvo Sotelo i Felipe González es van entrevistar dimecres per parlar d'aquestes modificacions, en total vint-i-dues, al text examinat per la comissió d'educació. Els socialistes accepten la modificació de l'article vuitè sobre la llengua, «donat —segons declaracions de Peces Barba— que és tornar a un text de la ponència». Pel que fa a la resta de punts, el PSOE estava disposat a estudiar modificacions al Senat.

Felipe González ha dit que «la retirada del projecte de llei és responsabilitat exclusiva del govern, perquè el partit socialista no ha canviat de criteri en els punts substancials d'aquesta llei».

«La retirada de la llei —segons fonts governamentals— és una reacció del govern davant l'actitud obstinada del partit socialista, que no admet algunes modificacions per a perfeccionar el text de la llei aprovat per la

comissió».

Les reaccions dels diferents portaveus parlamentaris davant la possibilitat d'aquest pas enrera del govern van des de l'escepticisme a la sensació que la UCD tracta d'evitar problemes conflictius amb el PSOE.

La comunista Eulàlia Vintó afirmà: «No volen dir clarament que la retiren, però la retiren». El socialista Javier Sáenz Coscolluela digué: «Han incomplert els acords i ara retiren la llei».

Miquel Roca, de la Minoria Catalana, comentà: «Fa la impressió que tenen ganes de retirar la llei. Hom tracta d'evitar afers conflictius amb el PSOE, perquè el govern de coalició *de facto* pugui funcionar».

Manuel Fraga, de Coalició Democràtica recordà que el projecte de llei encara és al Congrés: «Només s'ha produït l'anunci del portaveu del govern. Cadascú l'ha interpretat com ha volgut».

La discussió del projecte de llei d'autonomia universitària al Congrés ha estat ajornada en diverses ocasions, però la darrera data prevista per al debat era el vint d'abril. El ministre d'Educació, Federico Mayor Zaragoza, havia anunciat recentment la seva dimissió si l'actual projecte de llei no arribava a bon port.

La junta de portaveus, davant la possibilitat de retirada, va optar per elaborar per al ple de la setmana vinent un ordre del dia més ampli.

ENSENYAMENT

La Politècnica reclama amb urgència la nova LAU

Que el projecte de llei d'autonomia universitària sigui corregit a fons i aprovat aviat al Congrés dels diputats és la petició que la junta de govern de la Universitat Politècnica ha fet en un comunicat

Barcelona. — La junta de govern de la Universitat Politècnica ha fet un comunicat arran de la retirada del projecte de llei sobre autonomia universitària. Hi fa avinent la seva opinió que convé que el text legislatiu sigui desenvolupat ben aviat i que se li retoquin els defectes que té. Si s'ajornés indefinidament aquesta qüestió «a més de la mala imatge, hi hauria conseqüències molt negatives per a la Universitat», diu el comunicat.

Entre els defectes del projecte de llei que enumera el comunicat de la Politècnica de Barcelona hi ha insuficiències que «signifiquen un pas enrera respecte a les realitzacions de les universitats catalanes». Se li critica el reglamentarisme, que «restringeix extraordinàriament l'autonomia de la universitat». En els processos de contractació de personal, la universitat «es veu condemnada a establir procediments que bloquegen la recerca de fórmules millors».

Restricció dels estatuts interns

La junta de la Politècnica també critica el que diu el projecte de la LAU sobre els òrgans de representació i govern de la universitat, «sobretot els provisionals». Considera que restringeixen molt el contingut dels estatuts interns de cada universitat.

Un altre punt de divergència amb el que preveia el text retirat és la facultat de contractar professors. La LAU és concebuda en el

sentit que l'Estat ha d'habilitar els professors contractats i això limita l'autonomia de cada universitat per a configurar les plantilles pròpies. Pel que fa al professorat no numerari que hi ha actualment, el projecte de llei demostra a les disposicions transitòries que és inviable una normativa adequada amb caire general. Només a través d'estatuts de cada universitat s'hi poden trobar solucions adequades, amb incorporació dels professors actuals a les plantilles docents amb caràcter permanent.

Prioritat per les universitats públiques

Quant a l'assignació de diners, la junta barcelonina reclama prioritat per a les universitats públiques; i que es reformin substancialment els actuals procediments de gestió econòmica. També troba que les competències estatutàries dels òrgans legislatius de comunitats autònomes en la política universitària són «massa reduïdes». El projecte té una «concepció centralitzadora» que no és prou compensada per la presència de les comunitats autònomes al consell de cada universitat.

Malgrat tots aquests defectes i insuficiències, la junta de govern vol que el projecte de llei es tiri endavant fins arribar al ple del Congrés dels diputats. Però que sigui després d'un millorament substancial i no d'una nova redacció amb restriccions més fortes de l'autonomia universitària.

Calvo Sotelo podria negociar amb Felipe González

UCD ha elaborat la proposta de modificacions de la LAU

Pretenen augmentar les garanties per al castellà

Madrid. — Unió de Centre Democràtic ja té elaborada la proposta de modificacions que intentaran introduir a la llei d'autonomia universitària (LAU). Entre aquestes modificacions es pretén exigir garanties per a «rebre ensenyament universitari en la llengua oficial de l'Estat», és a dir, en castellà.

Un cop UCD ha aconseguit aquest programa de reformes, en les reunions d'una comissió especial presidida per Martín Villa i el ministre d'Ensenyament, ara intentarà que el socialista entrin altre cop en negociacions, cosa a la qual fins al moment s'han negat. el president Calvo Sotelo podria intentar portar personalment aquesta negociació per mitjà dels contactes directes amb el secretari general del PSOE, Felipe González. En medis centristes es valora especialment l'acord intern a què han arribat i que assegura que pacifiqui el mateix grup parlamentari, que estava en perill de trencament precisament en relació amb les qüestions d'ensenyament.

La proposta centrista

La proposta centrista presenta unes vuit modificacions de la LAU i pensa fer-les arribar al PSOE per escrit en els primers dies d'aquesta setmana perquè comenci a estudiar-les. El ministre d'Educació considera que cap de les possibles modificacions no afecten aspectes que els socialistes considerin intocables o especialment importants.

La proposta conté dues parts ben diferenciades. Per un costat es fa una consideració sobre la conveniència de diferenciar els articles de la llei que han de tenir el caràcter d'orgànics i els que no han de

Federico Mayor Zaragoza

ser-ho. En segon lloc s'exposen les modificacions concretes que afecten l'articulat i les disposicions transitòries. Entre aquestes últimes, ahir l'agència Europa Press destacava les següents:

1.- Garanties per a rebre l'ensenyament universitari en la llengua oficial de l'Estat, és a dir, en castellà.

2.- Ampliar les exigències del contingut de les proves per a rebre l'habilitació, o mecanisme necessari per a formar part dels cossos docents.

3.- Disminució del percentatge dels professors que poden ser contractats sense habilitació prèvia. El projecte contempla un vint per cent. Hi ha la possibilitat que aquesta mena de contractats ho siguin sols com a catedràtics especials, el que ja significaria disminuir el percentatge.

4.- Consideració de les competències que l'Estat té en matèria d'educació universitària per no donar lloc a malentes-

sos amb les comunitats autònomes.

5.- Respecte als drets adquirits pels actuals catedràtics, amb la finalitat de no veure lesionats aquests drets pels agregats, que amb aquesta llei poden passar a catedràtics.

La LAU podria entrar a l'ordre del dia del primer ple de Congrés que tingui lloc després del parèntesi de la setmana santa, és a dir, el dia 20. Així ho va acordar la junta de portaveus que es va celebrar fa dues setmanes, en contra de l'opinió dels socialistes que es van oposar a l'ajornament. El PSOE s'ha mantingut fins ara fidel al dictamen de la comissió, que és el que havien acordat en les negociacions prèvies i que ara han estat revisades unilateralment per UCD.

L'assemblea general de l'associació estatal de catedràtics de batxillerat va acordar ahir proposar al professorat dels instituts no acabar el curs acadèmic si els drets i expectatives queden decebuts amb la LAU. En el comunicat que van fer públic indiquen que «a la vista de la tramitació de la LAU, de les modificacions introduïdes en el text i de les esmenes marginades, crida l'atenció sobre les greus conseqüències a què portaria l'empitjorament de l'agressivitat contra el professorat de l'ensenyament mitjà i la divisió en dos del sistema educatiu».

«No tolerarem de cap manera —continuen dient els catedràtics— l'eliminació dels drets reconeguts en els articles 115 i 117 de la vigent llei d'educació, ni acceptarem un nou greuge comparatiu a l'hora de resoldre el vell problema de la integració dels funcionaris docents».

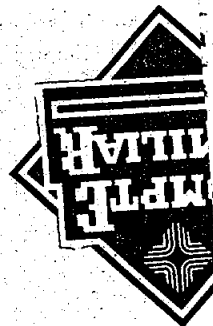
Aquesta setmana

UCD proposarà modificacions de la LAU als socialistes

Madrid. — Aquesta mateixa setmana UCD podria fer noves propostes als socialistes sobre la LAU, que ara en sectors centristes es qualifiquen com a definitives. Ahir al matí es va reunir el grup parlamentari d'UCD per tractar altre cop de la polèmica llei d'autonomia universitària i per a aquesta mateixa setmana es tornarà a reunir la comissió que prepara el seu projecte definitiu.

En acabar la reunió del grup parlamentari, Jaime Lamo de Espinosa, portaveu del grup, va dir que la reunió havia estat una continuació de la de la setmana anterior i de la que divendres havien tingut alguns ministres i diputats i que totes elles intentaven perfeccionar l'actual projecte. Lamo de Espinosa va dividir en dos blocs les objeccions a la LAU: «Alguns diputats del meu grup creuen que determinats preceptes d'aquesta llei no han de ser de caràcter orgànic i es planteja una solució per a delimitar clarament quins són els articles de caràcter orgànic i els que poden ser regulats per una llei ordinària». «En segon lloc —va dir també— hi ha determinats articles que el grup parlamentari centrista pensa que seria bo modificar». En aquest últim apartat el ministre es va referir als que regulen l'ensenyament del castellà i el de l'habilitació del professorat. Lamo de Espinosa va dir que no tots els punts tenen la mateixa importància i que en la

VALUNYA

e 500.000 pessetes

(2) *Answer:*

La proposta s'aprovà ahir a les Corts

Nou ajornament del debat de la LAU al ple del Congrés

El PSOE denuncià el pacte existent amb la UCD

Madrid. (Josep M. Sanmartí). — La llarguíssima i intricada potèmica a l'entorn de la LAU, prengué ahir un nou i perillós caire en denunciar el PSOE el pacte existent amb la UCD sobre el dictamen de la comissió per culpa de l'ajornament del debat en el plenari del Congrés, fins al 20 d'abril.

Efectivament, a proposta de Manuel Fraga (CD) la junta de portaveus determinà que la LAU no anirà al ple fins després de Setmana Santa. La UCD, el PNB, la MC i el diputat Jesús Aizpún feren costat a aquesta proposta, mentre que el PSOE, PCE, PSA i el PAD s'hi oposaven. Després d'un «fort debat» se sotmeté la proposta a votació i guanyaren els partidaris del nou ajornament. El president Lavilla proposà a la junta que el ple del dia 20 d'abril fés monogràfic sobre la LAU a fi d'alleugerir el debat, però la idea no tirà endavant.

Al mateix temps, el grup centrista debatí a porta tancada el dictamen de la llei en presència del ministre Mayor Zaragoza. Segons el portaveu del grup, Lamo de Espinosa, la reunió transcorregué amb tranquil·litat, però qualsevol podia veure grupets de diputats centristes discutint amb energia entre ells. Per al ministre Mayor, el debat fou «enormement interessant» i asse-

gurà que «s'havia avançat molt per a un perfeccionament de diversos punts de dictamen». Lamo de Espinosa reconegué també que alguns diputats i el grup en general havien apreciat la conveniència d'introduir alguns canvis en el dictamen de la comissió.

Raons per a l'ajornament

Les raons adduïdes per a justificar aquest nou ajornament foren que el dictamen ha de ser renegociat amb diverses minories, i que era improcedent encetar el debat el 30 de març per acabar-lo després de Setmana Santa. Immediatament, els socialistes posaren en marxa una reacció dialèctica notablement violenta. Destacaren en primer lloc que ells no sabien res d'aquest ajornament, el qual representa de fet una retirada encoberta de la LAU. Per als socialistes és impossible millorar el text pactat a través de les esmenes dels enemics de la LAU i advertiren que només votaran el dictamen pactat amb el ministre Mayor i aprovat a la comissió. «Seria un miracle que ens oferissin un acord millor que l'existent», deia Alfonso Lazo. El PSOE insistí que és la UCD qui ha trencat l'acord i advertí que no es pot fer servir la seva oposició a una nova llei com a pretext per a congelar indefini-

dament la LAU. Si més no, els socialistes calculen que la llei no podrà sortir amb una majoria conservadora, car aquesta sumaria solament cent setanta vots, atès que el PAD de Fernández Ordóñez ha manifestat també la seva oposició a uns revisió. Gregorio Peces Barba (PSOE) assegurà a més a més que el seu partit no renegociarà el pacte «amb ministres que no compleixen la seva paraula».

Peces Barba ha presentat una pregunta al govern sobre si el ministre pensa dimitir o no. La UCD i el govern consideren «malèvola» i «sense fonament» aquesta interpretació. Per a ells, encara hi ha temps —si bé molt just— perquè la LAU sigui aprovada durant aquest període de sessions i entri en vigor al curs vinent, i d'altra banda, creuen que cal reexaminar la llei que malgrat tot consideren necessària. L'article relatiu a l'ús del castellà pot ser un dels reconsiderats. Ni el ministre d'Educació ni Lamo de Espinosa no opinen que les millores futures facin perillar el pacte amb el PSOE, però es van negar a precisar si el pacte serà ampliat a les minories o no. Si més no, el ministre repetí que no havia sospesat la seva dimissió, ja que només es tracta d'un ajornament del debat, a petició de les minories, i per a endreçar la feina.

Aquest nou incident torna a plantejar l'equilibri parlamentari i reforça la impressió que diversos sectors de la UCD cerquen un distanciament amb el PSOE per formar una majoria amb els grups minoritaris. Ara bé, aquesta majoria és impossible de moment a causa de la LOAPA, amb la qual cosa s'entra en un cercle viciós sense sortida immediata.

"Avui"

25 març 1982

AVUI 25-3-82

Reunió del grup parlamentari de la UCD

El ministre d'Educació insisteix a dimitir si s'aparcia la LAU

*Federico Mayor Zaragoza, ministre d'Educació i Ciència,
ha reiterat la seva intenció de dimitir si la llei d'autonomia
universitària no és aprovada en un termini raonable de
temps.*

Madrid. — «Si la LAU no pot ser realitzada en un termini raonable, em reincorporaré a les meves activitats docents i investigadores», va dir el ministre Mayor Zaragoza.

La discussió de la llei d'Autonomia Universitària pel ple del Congrés ha estat ajornada fins al vint d'abril. Els experts consideren més greu aquest nou ajornament. Les declaracions dels representants del PSOE sobre el fet que la llei havia estat pactada amb la UCD i que ara és a punt de trencar-se el consens corroboren aquesta opinió.

«Tinc la seguretat que seré conseqüent —va declarar en un altre moment el ministre—; en aquesta àrea de la meua competència només m'importa allò que repercuteixi en benefici de la universitat, dels professors i dels estudiants que és allò que repercuteix en benefici de la societat sencera.»

«Tot el que va passar dimarts al Congrés —afegí— ha estat una petita maror. Però penso lluitar fins assolir aquesta meta. Penso que, quan es presenten obstacles, cal actuar sense apressaments, cal ser ràpids en la comprensió i tardans en la ira. Crec que el senyor Peces Barba va actuar amb massa perspicàcia. Li ha passat allò d'aquell ambaixador d'Anglaterra, que era tan perspicac que endevinava les intencions d'Anglaterra abans que Anglaterra tingués tals intencions.»

El titular d'Educació va dir també que «el grup parlamentari de la UCD és molt lliure de reunir-se per examinar amb detall el dictamen de la comissió d'educació i ciència del Congrés i posar de manifest, si s'escau, algunes precisions que semblin necessàries. Això no és trencar res, sinó construir millor.»

AVUI 26-3-82

Mentre preparen altres reivindicacions

Els PNN continuaran la lluita contra la LAU

Els PNN continuaran la seva lluita contra la LAU i en aquest sentit han decidit convocar una vaga indefinida que començarà el dia en què aquesta polèmica llei sigui debatuda al ple del Congrés de diputats

Madrid.— Els professors no numeraris, en la seva assemblea estatal, van decidir convocar una vaga per al dia en què entri al ple del Congrés de diputats la llei d'autonomia universitària, segons indica un comunicat que van fer públic ahir.

En conferència de premsa que van celebrar els membres de la coordinadora, van dir que, quatre dies després d'iniciada la vaga, celebraran una reunió per valorar la seva marxa. Cal recordar que als mesos de febrer i març els PNN han convocat vagues que han estat seguides, segons les seves informacions, per vint mil professors dels vint-i-cinc mil que existeixen.

Els PNN asseguren que fins ara no han desconvocat cap de les vagues.

Els membres de la coordinadora de PNN van afirmar que per al dia 30 de març ha estat convocada una vaga de suport a les negociacions amb el ministeri d'Educació en relació amb els augmentos salarials, congelació d'oposicions i contractació immediata per cinc anys. Els PNN han elaborat una relació en què recullen els diferents conceptes (sou base, complement de dedicació i complement d'investigació) que formen el sou d'aquest professorat. Segons els membres de la comissió permanent, la reivindicació comporta aproximadament doblar la retribució normal en l'actualitat, que se situa entre les quaranta mil i les seixanta mil pessetes.

Finalment, els PNN han sol·licitat l'acomiadament del director general d'Ordenació Acadèmica, José Manuel Pérez Prendes, per unes declaracions que ha fet sobre l'actuació de la Universitat de València.

Avui 18-3-82

Insatisfacció entre els professors

Rectors d'universitat, contra la LAU

Escoles de magisteri se sumen a la vaga

Madrid/València.— El president de la conferència de rectors d'universitat, Joaquim Colomer Sala, i el rector de la Universitat d'Educació a Distància, (UNED) Tomás Ramón Fernández, van fer pública ahir la seva opinió en contra de la llei d'autonomia universitària (LAU). D'altra banda, el 70 per cent de les escoles de magisteri estan paralitzades per la vaga de professors.

«Valoro el moment d'aparició del dictamen de la comissió d'educació —va dir el president de la conferència de rectors— com a desfavorable en l'àmbit polític i tècnico-professional. Políticament perquè s'adverteix un partit en el govern com la UCD, dividit i, una oposició com el PSOE, que mostra escàs interès o almenys no està excessivament animat a tirar endavant el projecte».

«De la LAU —va dir el rector de la UNED— s'ha dit que està

mal concebuda, mal gestada i presumptament serà mal parida i crec que tenen raó. El projecte, tal i com està en aquest moment, no satisfà, en opinió dels rectors, les necessitats de la Universitat per raons diferents. Una part dels rectors són més possibilistes i creuen encara que la llei pot millorar en la successiva tramitació i una altra part de rectors han perdut aquesta esperança».

El 70 per cent de les escoles universitàries de professorat d'EGB, magisteri, estaven ahir paralitzades a conseqüència de la vaga.

Els catedràtics van decidir secundar, ahir, la vaga prevista per als dies 17, 18, 25 i 26. El personal docent d'aquestes escoles s'oposa a l'article 58 que contempla la possibilitat que els titulats d'escoles tècniques puguin concursar a l'habilitació d'agregats d'escoles universitàries.

Contra la LAU **La vaga fou majoritària a les tres universitats**

Barcelona. — La vaga de vint-i-quatre hores convocada ahir pels PNN a les tres universitats catalanes va ser majoritària, segons informacions de la coordinadora de Barcelona.

La Universitat Politècnica secundà la vaga en la pràctica totalitat de les seves escoles i facultats, així com l'Autònoma, on, segons les mateixes fonts, només s'impartiren classes amb normaltat a les facultats de ciències i econòmiques.

A la Universitat Central l'aturada també fou generalitzada i en alguns centres com biològiques, psicologia, belles arts i magisteri se seguirà fins a enllaçar amb la vaga continuada indefinida que pensa iniciar-se, a proposta de la coordinadora, el pròxim dia 23.

En aquesta data es preveu que entri el projecte de llei de la LAU al ple de les Corts i és aleshores quan el moviment de PNN de les universitats catalanes pensa iniciar una ofensiva de protesta generalitzada.

Dins d'aquest moviment, diverses juntes de facultat i d'escola han sol·licitat als seus rectorats corresponents una tancada institucional de les tres universitats de Barcelona per a dimecres, dia 24, mesura que serà estudiada per la junta de govern de la Universitat Politècnica i el claustre de l'Autònoma a començaments de la setmana vinent.

A les reivindicacions generals dels PNN, el professorat de la facultat de Ciències de la Informació ha afegit la demanda d'una consideració especial per a les facultats de recent creació a l'hora d'establir unes condicions generals d'accés del seu professorat a una situació de permanent, ja que, per exemple, a Ciències de la Informació no s'han pogut llegir tesis doctorals fins el setembre del 81, d'acord amb la normativa vigent.

Fortes pressions sobre el govern

El consell de ministres decidirà sobre la LAU

Els rectors atorguen confiança al ministre

Madrid. (Josep M. Sanmartí). — Malgrat el fort hermetisme oficial, de les declaracions del president del consell de rectors, que s'havia reunit ahir amb el ministre d'Educació, i del ministre-portaveu del grup centrista al Congrés, Jaime Lamo de Espinosa, es desprèn que el govern no retirará de moment del Congrés el projecte de llei d'autonomia universitària. Tanmateix, aquesta opinió no era compartida ahir a la tarda per a tots els medis parlamentaris. «Crec que la retiraran i que la LAU no passarà al ple. Seria un miracle que hi anés», manifestà a l'AVUI el ponent socialista, Lluís Maria Puig. De tota manera, la junta de portaveus decidí ahir que la LAU no anirà al ple del dia 23. La raó oficial és que «encara no li toca».

El consell de rectors es reuní sota la presidència del ministre, Jaime Mayor, i del se-

cretari d'Estat per a la Universitat, Saturnino de la Plaza, enmig de fortíssims rumors sobre una possible retirada de la llei a causa de l'oposició aferrissada de nombrosos acadèmics, encapçalats pels catedràtics Eduardo García de Enterría i Tomás Ramón Hernández; d'alguns nuclis d'UCD dirigits per Oscar Alzaga i de la jerarquia eclesiàstica. També Manuel Fraga, AP, insistia en els seus atacs a la LAU i declarava que el dictamen és «un desastre», com també ho és «el fet de governar amb els socialistes i no dir-ho». Es deia que el resultat de la reunió seria decisiu.

Al final de la reunió, un comunicat molt breu deia simplement que els rectors havien manifestat la seva opinió al ministre Mayor, el qual els havia demanat assessorament. El consell valorà els esforços fets i el text sorgit de la comissió, però no féu públic els problemes tractats, atès que el projecte es troba ja en una fase d'elaboració parlamentària molt avançada. Ara bé, la frase clau del comunicat és que el consell de rectors atorgà plena confiança en el ministre, el qual, com se sap, és partidari d'empènyer la LAU. Joaquín Colomer, president del consell de rectors, re-

marcà per la seva banda que les opinions expressades pels rectors d'universitat eren atacs personals i no institucionals i que li semblava que la llei no seria retirada.

D'altra banda, Lamo de Espinosa assegurà als diputats centristes que els rumors de retirada de la LAU no es basaven en cap realitat constatada. El tema no es discutí entre els diputats centristes, precisament per no entrebancar la reunió del consell de rectors.

Ahir a mitja tarda, els socialistes no havien rebut cap petició formal per a renunciar a aspectes del dictamen. Segons Lluís Maria Puig, els socialistes no votaran la llei si en el ple s'aproven esmenes del tipus de les presentades a la comissió.

Mayor Zaragoza: no acceptarem pressions extraparlamentàries

«Qualsevol pressió extraparlamentària sobre la LAU és inadmissible», declarà ahir al vespre el ministre d'Educació, Mayor Zaragoza. Assegurà que la LAU continuarà el seu tràmit i insistí que el consell de rector no n'havia demanat la retirada.

Mentre els PNN es declaren en vaga estatal **Nou retard en el debat de la LAU al Congrés** *Reunió del consell de rectors*

Madrid. — Mentre els professors no numeraris de les universitats de l'Estat espanyol iniciaven ahir una vaga general per manifestar la seva disconformitat amb el contingut de la llei d'autonomia universitària, actitud que també adoptaven professors adjunts de vuit universitats estatals, la tramitació de la LAU quedava novament ajornada i el seu debat en el ple del Congrés es deixava fins a la darrera sessió plenària d'aquest mes.

Així, ahir es feia públic que el projecte de llei d'incompatibilitats serà discutit en el ple del Congrés la setmana vinent, de manera que passa al davant de la LAU. El grup parlamentari centrista no estudiarà el dictamen que la comissió d'educació va elaborar sobre el projecte de llei d'autonomia universitària fins a la setmana vinent. La reunió d'avui tenia com a punt central la discussió del dictamen sobre la LAU. Més de vint diputats tenien previst intervenir per manifestar les seves opinions en aquest respecte, entre les quals destaquen les d'uns quinze parlamentaris que pertanyen al sector docent i desitgen aclarir alguns punts controvertits.

El partit del govern no reconeix de moment una intenció deliberada de retardar novament la tramitació de la LAU que tants problemes ha provocat dins i fora d'UCD i que ha fet caure fins i tot ministres. El secretari general del grup centrista, García Margallo, raonava que el motiu de treure de l'ordre del dia el dictamen sobre la LAU ha estat la impossibilitat del ministre Mayor Zaragoza

d'assistir-hi, atès que coincideix amb la convocatòria del consell de rectors que se celebra avui amb la LAU com a punt monogràfic. Amb tot, el retard pot significar un nou problema, donat que els PNN, que ahir començaven la seva vaga general d'àmbit estatal, han assenyalat que la mantindran fins a la discussió d'aquest projecte de llei en el ple de la Cambra.

Entre els punts reivindicats pels professors no numeraris figuren: l'oposició que l'habilitació estatal sigui un requisit per a la contractació amb caràcter permanent, havent de ser cada universitat la que estableixi els procediments de contractació d'acord amb els seus propis estatuts; la configuració del professorat universitari basant-se en la seva carrera docent; la representativitat en el claustre provisional amb almenys la meitat de PNN; l'oposició a la subvenció amb càrrec als fons públics de les universitats privades; la congelació dels concursos d'oposició i trasllat fins a l'entrada en vigor de la LAU. Ahir se celebraren assemblees de PNN a totes les universitats.

D'altra banda, la coordinadora de professors adjunts-numeraris de la Universitat Complutense de Madrid va decidir ahir donar suport a la vaga acadèmica convocada per la coordinadora estatal el passat dia 11 en suport d'una sèrie de reivindicacions de caire docent.

Segons fonts de la coordinadora, feien vaga els districtes de Còrdova, Granada, Màlaga, Extremadura, Múrcia, Alacant i Salamanca.

✕ Els PNN, en vaga

Moviment de catedràtics d'universitat contra la LAU

Madrid. — García de Enterría, que ha elaborat alguns informes del govern, és un dels cent catedràtics que de moment han signat un document que lliuraran al govern en contra del text aprovat de la llei d'autonomia universitària (LAU) en la comissió d'educació del Congrés.

D'aquí a quinze dies s'espera comptar amb quatre-centes signatures. En el document es qualifica la LAU com un afront gravíssim i es consideren inconstitucionals alguns dels seus articles.

D'altra banda, la coordinadora estatal de professors no numeraris decidia ahir en una reunió iniciar una vaga demà

• Informació p. 18

✕

Vaga indefinida de PNN des de demà

García de Enterría i altres catedràtics censuren la LAU

García de Enterría, que ha elaborat alguns informes per al govern, és un dels cent catedràtics signants d'un document contra LAU que faran arribar a l'executiu

Madrid.— Els catedràtics d'universitat han iniciat un moviment de protesta contra el text aprovat en comissió de la llei d'autonomia universitària. Segons informava Europa Press, fins ara uns cent catedràtics han signat un document, que faran arribar al president del govern i que se suposa que podran subscriure finalment uns quatre-cents professors. Entre els que ja han firmat l'escrit hi ha García de Enterría, catedràtic de dret administratiu, que com se sap va elaborar importants informes per al govern.

Pel seu cantó els professors no numeraris d'universitat van decidir ahir en la reunió de la coordinadora estatal iniciar demà una vaga general i mantenir-la fins que es resolgui el dictamen de la llei d'autonomia universitària en el ple del Congrés.

El document signat fins ara per uns cent catedràtics comença assenyalant que: «Hem tingut coneixement d'un text de la ponència i d'un altre «text definitiu», amb anterioritat a l'aprovat per la comissió. En el segon, es recollien els acords de

les negociacions entre els dos partits majoritaris i coincideix amb l'aprovat per la comissió. Aquesta última, per tant, no ha fet més que sancionar el ja afirmat en el «text definitiu». No ha existit, per consegüent, un debat real sobre les grans qüestions de la universitat en l'actualitat. Ha de mostrar-se profunda preocupació perquè en la regulació d'una institució que fonamentalment és diàleg i debat s'hagi prescindit pràcticament d'això: ja es trobava tot resolt sense possibilitat d'introduir-hi la més petita modificació».

Com un afront gravíssim defineix el document la LAU: «El projecte sortit de la comissió constitueix un afront gravíssim a l'autonomia universitària, nega qualsevol possibilitat d'exercici d'autogovern i el futur de la universitat queda condicionat des de la llei i serà una hipoteca pesada que necessitarà generacions per a intentar superar-la».

Els catedràtics afegeixen que el projecte ignora que el mèrit i la capacitat han de ser els requisits a complir en la selecció del professorat i

que amb el projecte es transforma tot el professorat en vitalici.

Segons el document, «les disposicions transitòries del projecte de llei d'autonomia universitària ofereixen una prova d'arbitrarisme, indiscriminació i demagògia política incompatible amb qualsevol sensibilitat universitària». Es denuncia, alhora, la consagració de «l'aideanismo» d'algunes universitats a través d'una regionalització mal entesa.

Els catedràtics signants han trobat, d'altra banda, punts inconstitucionals en el projecte de la LAU: «Són molts els preceptes d'aquesta llei que podran ser declarats anticonstitucionals; la mateixa jurisprudència del Tribunal Constitucional ha assenyalat específicament la matèria que ha de ser objecte de llei orgànica».

Que no s'hagi respectat el mandat constitucional sobre concessió d'autonomia universitària com a dret fonamental que és de la institució implicarà l'existència d'un règim de desencerts jurídics, econòmics, sociològics i institucionals».

En una conferència de premsa

Mayor Zaragoza valora positivament el text de la LAU aprovat

El ministre d'Educació i Ciència, Federico Mayor Zaragoza, valora positivament el text del projecte de llei d'autonomia universitària aprovat a la comissió, text que pròximament serà discutit per tots els diputats

Madrid.— «Crec que la LAU dona una resposta a la situació real de la universitat espanyola en el marc de la Constitució», va dir el ministre Federico Mayor Zaragoza en una conferència de premsa.

El ministre es va mostrar satisfet del text de la LAU aprovat a la comissió, el qual va qualificar que respon a «una llei moderna, encara que en ocasions descendeixi a detalls».

El text, aprovat el dia 4 passat i que pròximament es debatrà al ple del Congrés, reconeix, en opinió de Mayor Zaragoza, l'autonomia universitària i les llibertats acadèmiques, de càtedra, d'investigació i d'estudi i és, a més a més, una resposta a la nova situació territorial d'Espanya.

El titular d'Educació manifestà que les noves normes sobre incorporació del professorat «són un pas prudent i ferm, però no gaire ampli, per a passar a una situació millor del professorat no numerari, que en aquests moments és el vuitanta per cent del total de les universitats espanyoles».

Respecte al nombre de professors no numeraris afectats per la LAU en les seves disposicions transitòries va dir que és molt difícil de precisar xifres, donades les característiques d'assignació pressupostària global que el ministeri dona a les universitats per a la contractació de professors.

«No obstant això —va

afegir—, amb l'estabilitat i la dedicació exclusiva es dona resposta digna i satisfactòria, encara que posicions maximalistes estiguin disconformes amb allò disposat per la comissió d'educació».

La LAU, segons el text sortit de la comissió, establirà una variació fonamental en les funcions del ministeri d'Educació i Ciència, un cop transferides les competències d'educació a les comunitats autònomes, encara que el ministeri es reserva les competències en matèria d'educació a les comunitats autònomes sobre homologació i expedició de títols, ordenament de l'ensenyament i alta inspecció.

El director general d'Ordenació Acadèmica del Professorat, José Manuel Pérez Prendes, va dir que pròximament sortirà al BOE la sentència dictada pel Tribunal Constitucional sobre competències educatives de les comunitats autònomes i que precisament l'article 67 de la LAU recull els criteris expressats en l'esmentada sentència.

El ministre expressà la seva confiança que la LAU sortirà endavant i a més a més millorada, després dels debats en el Congrés i el Senat. «Quant al tractament a les universitats privades, que la llei contempla, recull una gran dosi d'equilibri, no crea privilegis, que per altra banda ningú no m'ha demanat, ni nega possibilitats».

El ministre d'Educació, a Barcelona

Badia i els PNN protestaren a Mayor per la LAU

Un discurs reivindicatiu del doctor Badia al final de la sessió acadèmica i un esbroncamment general per part d'estudiants i PNN, amb una representació dels quals s'havia entrevistat anteriorment, van ser la resposta de les universitats catalanes al ministre d'Educació en la seva visita ahir a Barcelona

Barcelona. (Laja González). — La breu estada del ministre d'Educació i Ciència a Barcelona ahir a la tarda per a assistir al nomenament de doctor *honoris causa* del doctor François Jacob, fou aprofitada pels PNN de les tres universitats, amb representants dels quals s'entrevistà, i pel propi rector de la Universitat de Barcelona, que s'adreçà directament a Mayor Zaragoza en el discurs final de l'acte acadèmic per tornar a manifestar el desacord de les universitats catalanes sobre el projecte de la LAU que pròximament entrarà a debatre's al ple.

— «No voldria ni quedar bé davant el ministre, ni fer demagògia fàcil», va dir el doctor Badia en el seu discurs, un cop finalitzat l'acte estricteament acadèmic, després de reconèixer que «no penso que aquesta sigui l'hora de repetir el que hem dit dins i fora de la Universitat, perquè seria de mal gust, però no parlar de la LAU seria interpretat com unes ganes de regatejar la realitat».

Amb aquesta justificació, Badia inicià una exposició dels problemes de la Universitat de Barcelona i de les tres universitats en general, que fou molt aplaudit pels assistents que omplen el Paraninf.

El rector reafirmà que la posició de la seva universitat respecte a la LAU mai no havia estat amagada, i que podia resumir-se en un descontentament perquè «la LAU no satisfà plenament el nostre desig d'autonomia universitària, no mostra prou confiança en la Universitat i no l'ajuda a autoreformar-se».

El rector, que acabaria el seu parlament agraïnt la presència del ministre i desitjant que a l'interès que havia demostrat per la ciència assistint a aquest acte acadèmic també s'unís l'interès de servir a la Universitat de Barcelona «que fins ara ha estat molt maltractada», reconegué com a «imprescindible» una llei per a les universitats, malgrat estar convençut que no era aquesta la que havia d'afavorir-les.

A aquestes paraules s'agafà com a un ferro roent el ministre, que a causa dels xiulets i esbroncament general cada vegada que era anomenat, decidí no fer cap discurs de resposta i clausura, en comentar els esdeveniments amb els periodistes. «Me'n vaig complgut de veure com el rector ha reconegut que, malgrat les limitacions, la llei és necessària. En el seu discurs ha manifestat unes aspiracions que superen la llei,

Badia es queixà novament al ministre, que escoltà allò que volgué

però la LAU és un pas molt important perquè es reconegui l'autonomia, i encara pot millorar el ple».

El doctor Ferraté ens resumiria uns minuts més tard: «Aquest és el drama de la Universitat, que necessita una clarificació, una llei, però que la que ens proposen és inacceptable».

Respecte a l'esbroncamment que havia rebut al Paraninf per part fonamentalment d'estudiants, Mayor Zaragoza el qualificà d'una «reacció normal, pròpia de la fogositat de la joventut. És lògic que hi hagi diferents punts de vista. Per la meua banda, he pres nota de totes les pancartes.»

Les pancartes que eren al Paraninf a excepció d'una de directament insultant al ministre, que va ser retirada pels bidells, al·ludien a la LAU amb frases com: «Aquesta LAU no ens plau», «No volem aquesta LAU que ignora el 65 per cent del professorat», «No als claudres de funcionaris. Volem el claustre paritari», «Contractació sense habilitació. Habilitació = oposició».

Abans de començar l'acte al

Paraninf, el ministre havia rebut una comissió formada per tres professors no numeraris de cada una de les tres universitats de Barcelona. Segons els professors, Mayor Zaragoza es mostrà receptiu a les seves demandes encara que vingué a dir-los que no hi havia res a fer perquè l'actual text, alguns aspectes del qual tampoc li agradaven, era una solució de compromís difícilment modificable.

Els PNN parlen amb Barrera

Ahir al matí, una comissió de PNN de les tres universitats s'havia entrevistat amb el president del Parlament, Heribert Barrera, al qual exposaren la possibilitat que el Parlament aprovi una declaració contrària a l'actual redacció del projecte de LAU. Aquesta possibilitat, segons fonts del professorat, ha estat considerada positivament pel president, així com per representants de diversos grups parlamentaris, amb els quals la delegació s'ha entrevistat posteriorment. És previsible que la mesa del Parlament ho consideri dimarts

AVUI 12-3-82

Universitat

La vaga contra la LAU s'estén als adjunts

Madrid. — Els professors adjunts numeraris d'universitat van començar ahir una vaga en protesta pel text del projecte de la llei d'autonomia universitària (LAU), que ha estat aprovat recentment per la comissió d'Educació i Ciència del Congrés dels diputats.

La decisió de fer vaga va ser presa en el curs d'una reunió celebrada a Madrid per la coordinadora estatal de professors adjunts numeraris d'universitat i a migdia d'ahir havia estat secundada ja per professors de les universitats de Granada, Múrcia, Alacant, Extremadura i la Universitat d'Educació a Distància.

Un portaveu de la coordinadora va manifestar que es desconeixia encara quants dels cinc mil professors del cos secundaven l'acció. Aquest mateix portaveu digué que la vaga es perllongarà fins la setmana entrant.

La coordinadora valora negativament el text del projecte de LAU «pel que té de lesiu a la carrera docent, de discriminació entre els diferents col·lectius del professorat universitari i per l'escàs nivell d'autonomia que atorga».

La reivindicació fonamental d'aquests professors, segons l'esmentat portaveu, és que es reculli la defensa de la carrera docent com a únic mitjà de progrés del professorat. La LAU serà discutida pròximament al ple del Congrés.

AVUI

6 i 9 març 1982.

AVUI 9-3-82

AVUI, dissabte, 6 de març del 1982

Contra la LAU Els PNN rebran amb vaga el ministre

Barcelona. (L. G.) — Els PNN de les universitats de Catalunya rebran demà a la tarda el ministre d'Educació, Federico Mayor Zaragoza, amb una concentració al pati de la Universitat de Barcelona, com a protesta pel projecte de LAU aprovat a comissió.

La visita de Mayor Zaragoza es deu al nomenament de doctor «honoris causa» de François Jacob. Aquesta concentració i la vaga que tindrà lloc al llarg de tota la jornada formen part d'una sèrie de mesures intermitents aprovades ahir per l'assemblea de districte de PNN de les tres universitats, després d'haver sentit les exposicions dels parlamentaris Pere Jover i Lali Vintró respecte a l'actual situació de la LAU.

Els PNN reunits consideren que les millores introduïdes darrerament en el projecte, fruit del pacte UCD/PSOE, han estat «minses i insuficients». I decidiren començar una sèrie d'actes informatius i vagues intermitents els dies 10, 16 i 24 (per a aquest darrer dia es demanarà una tancada institucional a les tres universitats), mesures que podrien culminar en una vaga indefinida a partir de l'entrada de la LAU al ple del Parlament. Aquesta decisió serà proposada a la coordinadora estatal

Després d'haver-se aprovat en comissió PNN i parlamentaris, contra la LAU La vaga es manté fins avui

Madrid. — Els professors no numeraris en vaga rebutgen el text de la LAU (lleï orgànica d'autonomia universitària) aprovat per la comissió d'educació i ciència del Congrés de diputats. Per aquesta raó han decidit de mantenir la posició reivindicativa fins avui, prorrogable la setmana entrant.

«El text aprovat —segons els representants dels PNN— no inclou cap de les reivindicacions plantejades en la plataforma, donat que mentre la via de contractació tingui un caràcter marginal i el finançament del professorat permanent no recaigui sobre els pressupostos generals de l'Estat i no hi hagi almenys un trenta per cent de professorat del contractat permanentment, no és més que un pegat perquè un cert nombre de professors pugui integrar-se. Així s'ignora l'àmplia majoria de l'actual professorat no numerari».

La comissió d'educació del Congrés enllestí dijous el seu segon dictamen sobre la llei d'autonomia universitària després d'un mes de tensos debats caracteritzats per la multiplicitat de pressions externes i pel manteniment del pacte previ entre la UCD i el PSOE.

«La nostra plataforma —afegeixen els PNN—, allò que pretén és un plantejament global en què s'harmonitzin les diferents situacions que hi ha en el professorat d'universitat i, en concret, per a tots els qui no compleixin les condicions requerides, la plataforma contempla un termini raonable per a la seva adaptació i integració, així com uns mecanismes de control democràtics i científics.

Tots els grups parlamentaris —a excepció de la UCD i el PSOE— estan en contra del dictamen esmentat. Només aquests dos partits, que havien arribat prèviament a un acord, estan molts satisfets del dictamen segons pròpies declaracions.

Saturnino Plaza, secretari d'Estat per a les universitats, per la seva banda, ha dit que el text final de la LAU és el millor text possible per a la universitat espanyola, no utòpic i molt possible d'aplicar sense traumes excessius.

«Aquesta llei permetrà que les universitats puguin sortir del caos normatiu i vertebrar jurídicament el seu funcionament» afegí. El següent pas és la votació de la llei pel plenari dels diputats.

«Serà difícil mantenir les millores al ple»

«A partir d'ara, el que serà difícil no és millorar la LAU al ple del Parlament, sinó mantenir allò aconseguit a comissió». Amb aquestes paraules, el diputat socialista Pere Jover definí la situació, als PNN, un cop sortit el projecte de llei d'autonomia universitària de la comissió.

L'assemblea, a la qual s'havia convidat els parlamentaris catalans integrants de la comissió que ha aprovat la LAU, havia estat convocada per replantejar la posició de vaga que havien adoptat els professors de les universitats catalanes mentre el text es debatís a comissió; posició que el mateix Jover definí com a positiva, ja que havia servit, digué, per a pressionar el partit del govern».

En la seva exposició, el parlamentari socialista manifestà l'opinió del seu partit que el projecte ha obtingut diverses millores i assegurà que els socialistes adoptaran en el ple una posició de fermesa per mantenir els acords aconseguits i que la LAU no torni a retrocedir.

Eulàlia Vintró, per la seva banda, explicà que els comunistes continuen estant en desacord amb els grans qüestions. «Aquesta no és la LAU que la universitat necessita —digué—, i si no canvia al Parlament, cosa improbable, votarem "no"».

Aquestes sis grans qüestions de divergència es refereixen a les subvencions a les universitats privades, el plantejament de la llei de taxes, el mecanisme de selectivitat establert per als estudiants, l'habilitació del professorat permanent, la composició del claustre provisional i les competències de les Comunitats Autònomes.

EDITORIAL

El primer pas de la LAU

El projecte de llei d'autonomia universitària va quedar ahir aprovat a la comissió d'ensenyament del Congrés. Aquest és només un primer pas en el difícil camí d'aquest text legal, que encara haurà de superar el tràmit de plenari i tot el debat del Senat per poder entrar en vigor. Al marge del seu contingut, el temps que encara falta per a la seva promulgació posa en evidència el buit legal que existeix i que s'ha perllongat durant gairebé quatre anys i el mandat de tres ministres d'Educació o d'Universitats.

El més greu que es pot dir d'aquest projecte de llei és que no satisfà plenament les aspiracions de ningú. Si per la dreta ha hagut d'enfrontar les protestes d'AP, que el considera massa socialista, per l'esquerra s'ha trobat amb l'oposició dels comunistes, que han acusat els socialistes d'igualar de manera irreversible els primitius projectes. Però mentre el difícil pacte UCD-PSOE s'ha mantingut amb dificultats i ha evitat que al Congrés s'hi canviés res, malgrat les

pressions o temptacions que tots dos partits poguessin tenir, les acusacions més de fons segurament són les que arriben del cantó nacionalista.

Cal recordar aquí el que van dir només fa dos dies els tres rectors catalans, car van qualificar aquesta llei de centralista, regimentarista i, cosa que pot resultar definitiva, poc universitària. Com sempre que s'intenta lligar un pacte difícil, els dos partits que han assumit la paternitat de la LAU han volgut lligar tots els caps per evitar que en qualsevol d'ells es pogués esfondrar tot el seu edifici. Han entrat en detalls que haurien de ser resolts per cada un dels centres universitaris. No permeten aquesta llibertat de moviments i d'adaptació a unes circumstàncies tan diverses com poden viure els centres que tenen pocs alumnes i un professorat limitat i els centres de les grans concentracions de Barcelona i Madrid.

El contingut d'aquesta LAU gairebé no deixa opció a les comunitats autònomes. Això

s'ha de considerar en la línia dels últims temps, però repercuteix contra l'administració central quan s'intenta acusar els governs autònoms de voler controlar els centres superiors. Tanmateix, el fet concret és que, entre les atribucions que es reserva el govern central i les que atorga a les universitats, no es deixa cap marge als governs autònoms, els quals veuran, en arribar l'hora dels traspassos, com els donen unes competències buides.

Res no és encara definitiu. Els tràmits que resten a fer aconsellen, en el moment en què aquesta llei sembla que ha tirat definitivament endavant, una nova negociació entre les diferents forces polítiques. L'acord global entre forces que tenen interessos diversos és impossible, però el que sí que valdria la pena és que es poguessin trobar algunes vies d'entesa per a fer que la LAU no neixi inservible, morta.

La comissió d'ensenyament enllestí la tasca

Els Consells Universitaris, l'última batalla de la LAU

La llei topará encara amb moltes pressions

Madrid. (Josep M. Sanmartí). — La comissió d'educació del Congrés de diputats enllestí anit, a empentes i rodolls, els seu segon dictamen sobre la llei d'autonomia universitària després d'un mes de tensos debats caracteritzats per la multiplicat de pressions externes i pel manteniment del pacte previ entre la UCD i el PSOE. De fet, solament la voluntat d'ambdós grups majoritaris ha permès de tirar endavant el text pactat, malgrat alguns febles intents per part de la UCD de modificar algun dels articles més conflictius. Encara ahir entrà a la Cambra una petició del conseller d'Educació de la Generalitat i dels tres rectors de les universitats barcelonines per entrevistar-se amb el president de la comissió. Tot plegat fa creure que la LAU topará encara amb serioses dificultats en la resta de tràmits parlamentaris.

Els grups minoritaris (Nacionalistes catalans, bascs, comunistes i Coalició Democràtica) manifestaven al final llur disgust pel contingut de la nova LAU, si bé amb raons diferents. Nacionalistes i comunistes denuncien l'excessiu intervencionisme de l'Administració central i l'escàs paper que es deixa a les comunitats autònomes, mentre que CD es queixa principalment del tracte que la llei atorga a les universitats privades, al marge d'altres problemes concrets. Els grups minoritaris no amagaven tampoc llur desen-

cis i llur cansament per una lluita llarga i dura que obtingué molt pocs resultats davant la fermesa i la solidesa del pacte UCD-PSOE.

El representant de la Minoria Catalana abandonà la sessió a mitja tarda per problemes d'avions; el portaveu del PNB es remeté sistemàticament al ple; CD apaivagà les seves crítiques; el PSA i el PAD no assistiren als últims debats. Solament Eulàlia Vintró (PSUC) sostingué amb una desesperada energia les posicions del seu grup fins al darrer moment. Els socialistes insisteixen en la validesa de la llei que «forma un model universitari homogeni».

Malgrat que sovintejaren les topades dialèctiques, l'ambient que envoltà la sessió d'ahir era molt més distès que no pas el del dia anterior, un cop superats els polèmics articles relatius al professorat, i a la vista del final del debat.

Solució parcial per als PNN

Pel que fa a la sessió d'ahir, els debats principals foren al voltant de la composició del Consell Universitari i de la disposició transitòria que permet l'estabilitat dels actuals PNN. També es discutí molt la clàusula que converteix els professors agregats en catedràtics. Segons el nou redactat de la llei, el Consell d'Universitats, màxim òrgan d'expressió de l'autonomia universitària, serà format pels consellers d'Educació de les comunitats

autònomes i pre-autònomes, per un nombre igual de membres designats per l'administració de l'Estat i pels rectors de les universitats públiques. Els rectors de les universitats privades hi assistiran amb veu i podran votar en aquells afers que afectin una universitat privada.

Els comunistes criticaren aquesta composició i la titllaren de poc operativa. Eulàlia Vintró opinà que s'havia de reduir molt més la presència dels rectors d'universitats privades, tesi contraposada a la de Coalició Democràtica, que exigia un paper més rellevant per a les universitats privades.

D'altra banda, cal assenyalar que la comissió rectificà una clàusula, segons la qual el ministeri d'Educació podia suspendre els actes universitaris il·legals, en el sentit de deixar aquesta competència a les comunitats autònomes. En relació amb els PNN, la comissió aprovà una disposició que permet que aquells professors no numeraris que hagin ensenyat o investigat a Espanya o a l'estranger durant cinc cursos amb el títol de doctor abans de l'1 d'octubre del 1981, siguin dispensats de l'habilitació estatal per a ser contractats amb caràcter permanent en règim de dedicació exclusiva com a professors numeraris i previ informe del consell acadèmic. Els comunistes s'oposaren a aquesta fórmula; perquè segons ells la solució del problema és la lliure contractació.

5-3-82

Pacte UCD-PSOE

**La LAU,
aprovada a la
comissió
d'ensenyament
del Congrés**

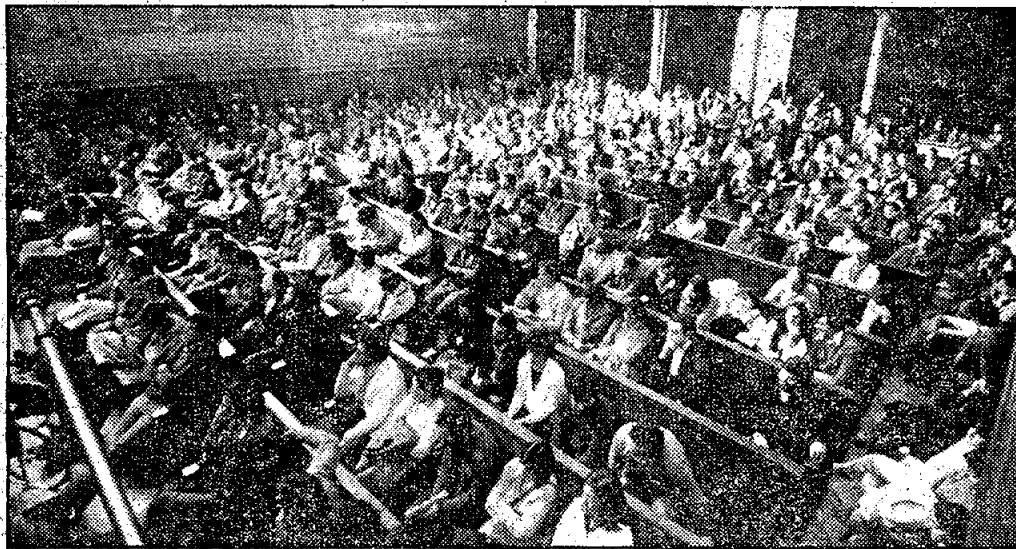
Madrid. — La comissió d'educació del Congrés de diputats va aprovar ahir la llei d'autonomia universitària, que passarà ara al ple de la cambra, amenaçada encara per nombroses esmenes i pressions a les quals ha de fer cara el pacte UCD-PSOE que la sustenta. Malgrat que l'última sessió no fou tan tensa com en dies anteriors, es van registrar encara algunes batalles pel que fa als consells universitaris i la seva composició, especialment per la presència dels representants de les Universitats privades.

- Informació p. 14
- Editorial p. 3

Acte informatiu contra la LAU

Ferraté, Serra i Badia, junts per l'autonomia universitària

«La LAU és centralista i reglamentarista»

ROBERT

El paranimf de la Universitat de Barcelona es va omplir en un acte contra una llei que no agrada als universitaris

Barcelona. (Laia González). — Els rectors de les tres universitats catalanes, doctors Badia, Serra i Ferraté, participaren ahir conjuntament en un acte informatiu sobre la llei d'autonomia universitària que tingué lloc a les dotze del matí al paranimf de la Universitat de Barcelona.

L'acte, organitzat per la coordinadora de professors universitaris, que entrelliga les accions reivindicatives contra la LAU efectuades des de Catalunya, fou presentat pel professor Jordi Bossé, que va exposar el sentit d'aquesta nova trobada, en uns moments en què el projecte de llei està a punt de ser aprovat a comissió.

Tots tres rectors van mostrar la seva oposició «lleial i constructiva» a la llei, que Badia qualifica de «massa centralista, massa reglamentarista i amb poc esperit universitari».

Aquest aspecte excessi-

vament reglamentarista de la LAU farà que, segons paraules de Serra Ramoneda, la Universitat Autònoma de Barcelona hagi de reformar quasi la totalitat dels seus estatuts provisionals, massa progressistes per l'esperit de la llei, i que les que encara no tenen estatuts, puguin només redactar-ne uns de molt breus, «perquè tot queda ben lligat amb la LAU».

Referint-se als traspassos de les universitats a la Generalitat, el doctor Ferraté digué que «traspasar és un verb transitiu però, tal com estan les coses, pel que fa a les universitats, serà un verb intransitiu, és a dir, una contemplació estètica del fet del traspàs, sense contingut».

Com a testimoni de les vegades que les universitats catalanes han redactat documents de rèplica, han elaborat estudis alternatius,

han analitzat els diferents projectes i han efectuat actes com el d'ahir, al llarg dels darrers gairebé quatre anys, Badia mostrà als assistents, que omplien el paranimf, una carpeta amb un gruix de vint centímetres.

Finalment va parlar un representant dels estudiants, que, conscient de la poca sensibilització del moviment estudiantil pel tema de la LAU, va animar els assistents a tornar-se a organitzar i va recordar com fa dos anys s'havien produït moltes mobilitzacions, «i això que el projecte d'aleshores potser no era tan regressiu com el d'ara».

Anteriorment havia intervingut un professor no numerari que va explicar que la coordinadora de Catalunya assumia la plataforma estatut de PNN en l'òrbita de l'Estat, si bé les reivindicacions des de Catalunya tenien un caire més ampli.

El pacte UCD-PSOE sobre la LAU va perillar

Tensió pels percentatges de professors contractats

El pacte UCD-PSOE sobre la LAU va estar a punt de trencar-se ahir en discutir-se la clàusula de contractació de professors sense habilitació preceptiva a les universitats. La UCD va voler rebaixar del vint per cent inicialment pactat amb el PSOE al cinc per cent. Finalment es va mantenir el percentatge acordat primerament

Madrid. (Josep M. Sanmartí). — El pacte existent entre la UCD i el PSOE sobre la llei d'autonomia universitària, que es continua debatent a la comissió d'educació del Congrés de diputats, va anar d'un pèl que no es trenca altra vegada ahir a la tarda a causa d'una clàusula del polèmic article 59, que permet a les universitats públiques contractar un vint per cent de professorat sense l'habilitació preceptiva, amb el permís del consell acadèmic sempre que siguin personalitats de relleu i de prestigi.

Les fortíssimes pressions fetes sobre el govern contra aquest percentatge feren que la UCD suggerís als socialistes de rebaixar-lo al cinc per cent, cosa que fou rebutjada rotundament pel PSOE amb l'amenaça de trencar globalment el pacte si aquest article era modificat. La comissió interrompé la sessió durant mitja hora, a fi de donar temps als portaveus d'UCD a consultar el president Calvo Sotelo. Finalment, la Moncloa acceptà el percentatge inicial i així ho aprovà la comissió amb els vots conjunts d'UCD i el PSOE i l'oposició de comunistes, nacionalistes i Coalició Democràtica.

D'acord amb els articles aprovats ahir per a ingressar

en els cossos de professors numeraris caldrà una habilitació estatal prèvia per a cada candidat, la qual s'obtindrà a través de concursos convocats periòdicament pel ministeri d'Educació. S'exigirà el doctorat i tres anys d'experiència. Per als catedràtics se seguirà un procediment semblant, però l'habilitació es referirà a places docents concretes. Les proves per a assolir aquesta habilitació es faran públicament i hauran de demostrar la capacitat i la maduresa científica i pedagògica dels candidats. La llei especifica els cossos de professors que podran optar a aquesta habilitació. Pels comunistes aquest sistema calca l'actual d'oposicions, mentre que pels socialistes es tracta d'una garantia de la qualitat docent. Les minories nacionalistes es queixaren de la manca de competències de les comunitats autònomes en aquest punt.

Ara bé, les universitats públiques també podran contractar catedràtics habilitats, professors adjunts amb el doctorat, professors visitants espanyols i estrangers, professors associats, ajudants i col·laboradors i mestres de laboratori. La contractació serà per concurs públic i d'acord amb els

estatuts de cada universitat. El contracte serà renovable fins a quatre anys i després els afectats obtindran la condició de permanents. Aquesta estabilitat solucionarà, en opinió dels socialistes, la situació actual dels PNN, cosa que negà Eulàlia Vintró (PSUC). En casos específics, les universitats podran demanar al ministeri la dispensa dels requisits necessaris per a ser professors numeraris habilitats. D'altra banda, les universitats privades hauran de tenir un vint-i-cinc per cent de professors procedents dels cossos docents estatals pel cap baix. Els comunistes, el PNB i la Minoria Catalana consideraren que la llei no deixa gairebé marge a les universitats per a contractar professors, car fins i tot per a aquests s'estableixen diversos controls com és ara l'esmentada autorització del consell acadèmic.

Els debats d'ahir foren francament durs en alguns moments i sovint es referiren a les pressions que hi ha sobre aquesta llei. Peces Barba (PSOE) denuncià una suposada carta de Manuel Fraga a Calvo Sotelo demanant la retirada de la llei. Eulàlia Vintró (PSUC) insisteix que es rebí una delegació de PNN.

La LAU anul·la els «numerus clausus» Hi haurà selectivitat a la universitat

Tot i que el text pactat per la UCD i el PSOE va fer desaparèixer ahir del dictamen de la comissió d'educació del Congrés sobre la LAU la clàusula segons la qual les Corts podien autoritzar el govern a fer «numerus clausus», la selectivitat regirà a les universitats públiques

Madrid. (Josep M. Sanmartí.) — La clàusula, segons la qual les Corts generals podien autoritzar per llei el govern a establir un veritable *numerus clausus* per a determinades carreres universitàries a tot l'Estat, desaparegué ahir del dictamen de la comissió d'educació del Congrés de diputats, dictamen que es redacta d'acord amb el text pactat entre la UCD i el PSOE. Segons la nova fórmula, a les universitats públiques l'«accés a determinats centres podrà estar condicionat per llur «capacitat real». El govern establirà els criteris de selecció, el sistema de proves i les mesures de distribució dels estudiants, seguint sempre les propostes del Consell d'Universitat. La «capacitat real màxima» del centre es fixarà segons els mòduls que determini el Consell d'Universitat. Ara bé, els poders públics hauran de mirar d'adequar aquesta capacitat a la demanda social detectada, si bé es tindran en compte les possibilitats pressupostàries, la planificació de les necessitats i la compensació dels desequilibris territorials.

Per evitar problemes, l'administració educativa, que inclou la de les comunitats autònomes, vetllarà perquè el desenvolupament dels últims cursos del nivell educatiu precedent a la universitat, és a dir, BUP i COU, compleixi la seva funció orientadora, i «en harmonia amb els sistemes de selecció que s'estableixin» contribueixi a perfeccionar els

mecanismes d'accés a la universitat en virtut dels seus antecedents acadèmics i vocació. D'altra banda, el govern podrà dictar normes per a limitar l'estada a la universitat d'aquells estudiants que no superin les proves corresponents dins els terminis fixats per a cada carrera.

Les minories, especialment els comunistes, protestaren amb arguments diferents per aquesta selectivitat, de manera que el text definitiu fou aprovat exclusivament amb els vots favorables d'UCD i del PSOE. Tant la fórmula comunista més matisada com les esmenes nacionalistes que cercaven un protagonisme més gran de les comunitats autònomes foren rebutjades.

Algunes minories s'oposaren també que fos fixat en vint-i-cinc anys el límit inferior a partir del qual es podrà ingressar a la universitat, mitjançant proves especials, i proposaren que no s'esmentés cap edat.

La resta dels articles aprovats regulen la convalidació d'estudis dels estrangers, concedeixen algunes facilitats a minusvàlids, autoritzen els trasllats d'expedients i la formació de sindicats i associacions d'estudiants. Els estudiants tindran dret a la Seguretat Social i a altres serveis de benestar social. També fou aprovada una esmena de la Minoria Catalana que permet a les universitats contractar estudiants per a fer certes tasques que no engavanyin llurs estudis.

AVUI 25-2-82

Debat de la LAU a la comissió del Congrés

Les escoles universitàries tindran tres cursos

Tres cursos acadèmics tindran els estudis de les escoles universitàries, incloses les d'enginyeria tècnica, segons el text de l'article 39 de la LAU, aprovat ahir a la comissió d'educació del Congrés

Madrid. — Els estudis de les escoles universitàries, incloses les d'enginyeria tècnica, tindran una durada mínima de tres cursos acadèmics, i de cinc a les facultats, segons el text de l'article 39 de la LAU aprovat ahir al matí per la comissió d'educació del Congrés.

La durada dels estudis a les escoles universitàries, especialment a les d'enginyeria tècnica, per a les quals el PNB, PSA i CD, per diferents raons, demanaven quatre anys, va ser el punt més debatut. La UCD va presentar una esmena transaccional en el sentit que els estudis es puguin cursar a les facultats, escoles tècniques superiors i centres assistencials i que els alumnes en les universi-

tats públiques puguin elegir centre i lloc. Aquesta proposta va ser qualificada pel PC de «plantejament precís però inaplicable».

La universitat podrà establir ensenyaments de formació professional i fomentar l'ensenyament i el desenvolupament d'activitats dirigides a l'especialització professional i actualització científica de titulats universitaris, segons recull el text.

La comissió va aprovar sis articles més de la LAU, va suprimir el 37 i va debatre parcialment el 43.

L'article 41 es refereix als estudis de doctorat i diu que comprendran almenys dos cursos acadèmics complets i que es faran sota la direcció d'un departament o institut.

Aturades generalitzades a les tres universitats

Protesta de 24 hores per la LAU

Barcelona. — La convocatòria de vaga feta per una coordinadora de professors universitaris com a protesta per l'actual projecte de llei d'autonomia universitària que s'està discutint en comissió a Madrid, ha tingut una resposta bastant generalitzada a les tres universitats catalanes, on al llarg de tota la jornada d'ahir es registraren aturades totals o parcials i assemblees informatives.

A la Universitat Politècnica no es va fer cap classe a les escoles superiors d'Enginyers Industrials, Arquitectura, Camins, Canals i Ponts, Telecomunicacions i Informàtica.

A l'Autònoma, van secundar també l'aturada total les facultats de Ciències de la Informació, Medicina, la de Professorat d'EGB, l'Escola de Traductors, Dret, Lletres i Ciències.

A la Universitat Central hi va haver aturades intermitents a la major part de les facultats.

Malgrat que una coordinadora estatal de professors universitaris ha proposat allargar la vaga indefinidament, els professors catalans tornaran avui a classe, encara que amb el

propòsit de realitzar diversos actes informatius, entre els quals hi ha programat un acte públic, amb assistència dels tres rectors de les universitats catalanes, que es farà dimarts vinent.

En relació amb aquesta qüestió, la junta de govern de la Universitat Autònoma va debatre en la seva darrera sessió alguns aspectes de la llei d'autonomia universitària, relatius a la contractació i l'estabilitat laboral del professorat.

Concretament s'estudià la possible marginació en la qual quedaria el professorat d'escoles universitàries en cas de ser aprovada la transitòria quarta (bis) de la mencionada llei, tal com es proposa en el text.

Actualment, els professors agregats d'escoles universitàries no necessiten el títol de doctor, mentre que la categoria equivalent en el professorat de facultats universitàries sí que ho requereix. En definitiva, es tractaria que la LAU —d'acord amb una diferència de requisits actualment existent entre el professorat de facultats i d'escoles universitàries— oferís una doble via d'accés a la contractació i l'estabilitat laboral.

Catalunya, pionera en cinema educatiu

Barcelona. — Va clausurar-se ahir la Mostra del Cinema Educatiu de la Catalunya Autònoma (1931-1939), que, amb motiu del cinquantè aniversari dels estudis pedagògics a la Universitat de Barcelona, ha organitzat el departament d'història de l'educació de la Facultat de Filosofia, amb la col·laboració de la Diputació de Barcelona.

En una presentació que es va fer d'aquesta mostra, presidida per Francesc Martí i Jusmet als salons del Palau de la Generalitat, es va fer ressaltar l'orgull que representava per a Catalunya el fet de disposar

de tot el material exposat en aquesta mostra, fruit d'una època en la qual el cinema era tota una aventura i a la resta de l'Estat no es feia res.

«Del 1933 al 1937, per a donar algunes xifres —es digué—, a Catalunya s'havien efectuat cinc-centes projeccions fílmiques a escoles, camps de concentració, casernes i fins i tot a la línia del front».

També es va considerar molt important el fet que ja aleshores es valorés el cinema com a mitjà imprescindible dins la pedagogia, com a eina educativa que els darrers anys ha tornat a potenciar-se.

Preocupació del govern per la LAU

El Consell Executiu va acordar d'expressar, seguint la línia marcada per la Generalitat provisional, la seva preocupació per la incidència negativa de la LAU en l'autonomia de Catalunya

Barcelona. — El Consell Executiu de la Generalitat va reiterar ahir el suport al Consell Interuniversitari de Catalunya en la posició que ha pres aquest organisme davant la discussió de la LAU I, després de l'estudi fet ahir a la reunió setmanal, va expressar «molt especialment la seva preocupació per la incidència negativa del projecte de llei d'autonomia universitària en els articles de competències reconegudes a la Generalitat en l'Estatut d'Autonomia».

Aquesta va ser una de les decisions més importants del Consell, que ahir es va reunir amb la presència de tots els consellers. Tocant a l'ensenyament, va ser el conseller d'aquest departament, Joan Guitart, que informà com anava la discussió de la Lau a la comissió d'educació del Congrés.

Un altre afer d'importància va ser l'estudi que van fer a proposta del president, del pròxim debat al Parlament sobre la llei de pressupostos

de la Generalitat per al 1982.

Cal remarcar, d'altra banda que el president va indicar als consellers la conveniència de difondre com més aviat millor les realitzacions concretes de la Generalitat perquè tots els ciutadans en tinguin prou informació.

El Consell va aprovar a la sessió d'ahir el decret de classificació de funcionaris eventuals; el decret assumint les competències en matèria de percepció i distribució dels interessos dels òrgans locals de Catalunya; el desplegament de l'Institut Central d'Es-

tadística i Documentació i el nomenament de Josep Ibañez Sesarric com a director general dels Serveis d'Informàtica; l'autorització de la contractació de les obres del vial d'accés a la residència sanitària de Badalona —Hospital de can Ruti— per un import de 193 milions de pessetes; també acordà que el conseller d'Indústria s'adreçés al ministeri d'Indústria perquè presenti a l'aprovació del consell de ministres un decret declarant de localització preferent els polígons industrials de Celrà, el Segre i el Baix Ebre.

2

AVUI 26-II-82

Generalitat Preocupació del Consell per la LAU

Barcelona. — El Consell Executiu de la Generalitat va expressar ahir, després de l'anàlisi que féu de la situació i seguint l'exemple del Consell de la Generalitat provisional el 1979, la seva preocupació per la incidència negativa de la LAU en les actuals competències reconegudes a la Generalitat. També expressà el suport al Consell Interuniversitari Català.

D'altra banda assenyalant que avui el president de la Generalitat emprèn el segon viatge oficial Catalunya enfora. El president visitarà el Consell Regional de Múrcia.

Ritme lent en el debat

XVII 26-II-82

La LAU recull normes per a la investigació

El PSOE tem pressions a la UCD

Madrid. (J. M. S.).— Malgrat els freqüents tocs d'atenció per alleugerir el debat, la comissió d'educació del Congrés de diputats va continuar ahir el dictamen sobre la llei d'autonomia universitària amb un ritme lent. El neguit dels grups majoritaris i la tossuderia de les minories a defensar esmenes va originar uns quants incidents.

Segons fonts de la comissió, la pressió de grups corporatistes sobre el govern augmenta cada dia que passa, però ara és el sector liberal de la UCD que defensa dins el seu partit el manteniment dels pactes amb el PSOE.

La tesi dels socialistes és que com més s'allargarà el balanç, més oportunitats tindran els grups de pressió de modificar l'acord existent; per això convé

afanyar-s'hi més. Durant la sessió d'ahir es va parlar fonamentalment d'investigació universitària. La Minoria Catalana, representada ocasionalment per Maria Rúbies, va fer aprovar per unanimitat una esmena que inclou les escoles universitàries en els programes de recerca a les universitats, però més endavant no aconseguí que la llei limités a les universitats estatals l'autorització de signar contractes de cooperació amb entitats públiques i privades en el terreny de la investigació. La intenció del grup català era que les universitats dependents de les comunitats autònomes tinguessin més llibertat de moviment.

Eulàlia Vintró —PSUC— maldà perquè es donés publicitat a aquests contractes a les memòries anuals

"Avui"

25 febrer 1982

AVUI, dijous, 25 de febrer del 1982

Estada breu del ministre d'Educació per a inaugurar les XIII Jornades de Detergència

Mayor treu importància a la protesta catalana contra la LAU

El ministre d'Educació, ahir a Barcelona, volgué treure importància a les protestes contra la LAU que s'han produït a Catalunya, i que arriben fins i tot a una convocatòria de vaga per a avui

Barcelona. (Lola Gonzàlez).— «No considero que la reacció dels rectors catalans sigui contra la LAU, encara que em consta que preferirien que es canviessin alguns matisos en alguns dels seus punts» manifestà ahir a Barcelona el ministre d'Educació Federico Mayor Zaragoza, qualificant aquest projecte de llei com «un pas molt important no per a donar autonomia sinó per a reconèixer l'autonomia de les Universitats, donant-los modernitat i agilitat».

El ministre assegurà que esperava que la llei seria implantada ja a inicis del pròxim curs, encara que no va voler fer excessius comentaris sobre això: «Des del dia 3 de febrer em mantinc callat; aquestes són les primeres declaracions que faig sobre la LAU i les faig amb molta prudència, ja que no em sembla correcte que el ministre d'Educació doni la seva opinió sobre una llei que és responsabilitat del Parlament i està en les seves mans».

Respecte als traspassos de les universitats catalanes a la Generalitat, Mayor Zaragoza també es mostrà molt prudent, no volgué parlar de dates i només es va remetre a l'article 11-2 i la disposició 13 transitòria de la LAU, que tracten la qüestió, afirmant, així sí, que «les universitats catalanes compleixen tots els requisits necessaris per a la seva transferència».

Aquestes són algunes de les declaracions que els informadors van poder recollir d'una manera improvisada abans i després de l'acte inaugural de les XIII Jornades del Comitè Espanyol de la Detergència, Tensioactius i Afins, veritable objecte de la breu estada del ministre a Barcelona. Aquestes Jornades van ser inaugurades ahir a la tarda al Palau de Congressos pel president Jordi Pujol, amb assistència dels consellers d'Ensenyament i d'Indústria, Joan Guixart i Vicenç Oller, del director general d'Universitats, Ramon Pasqual i del delegat del govern, Rovira Tarazona,

amb els quals el ministre departí uns minuts en acabat l'acte i els manifestà el seu desig de tornar ben aviat i amb més calma, potser la segona quinzena de març.

Els parlaments fets en l'acte inaugural, tant per part del president de l'Associació d'Investigadors de la Indústria Espanyola de Detergents, Salvador Anglada, com per part del ministre i del mateix president Pujol tractaren de la importància de la investigació i la innovació tecnològica per a l'Estat espanyol. «La diferència entre un país modern i amb futur i un país estancat està en la importància que aquest país dona a la investigació i la seva capacitat per a posar-se al dia», digué Jordi Pujol.

Anteriorment, Mayor Zaragoza —que en el seu discurs combinà les llengües catalana i castellana— havia fet un repàs dels nivells «escandalosament baixos» que l'Estat havia dedicat a la investigació i desenvolupament, i havia recordat que entre els anys 1960 i 1975 només hi destinava de 0,2 al 0,4 per cent del producte nacional brut, encara que manifestà el seu optimisme perquè a partir del 1979 s'hi estava dedicant un 10 per cent. «A nivell personal, l'educació és la que allibera; i a nivell nacional la ciència és la que real-

ment independitza», digué.

Tornant a les seves manifestacions sobre la LAU, en la qual se centraren les preguntes dels periodistes, el ministre digué que sabia que els professors universitaris no numeraris de les universitats catalanes estaven especialment descontents de la LAU i que havien convocat una vaga per a demà (a l'escola universitària de professors d'EGB de Barcelona va començar ja divendres passat) però volgué treure importància a la qüestió i fins i tot manifestà que la LAU eliminaria la transitorietat dels vint-i-un mil PNN d'arreu de l'Estat i establiria el que definí com «un modern sistema d'habilitació i adscripció», que és precisament contra el que lluiten els PNN catalans.

No obstant això, reconegué com a negatius alguns aspectes «excessivament reglamentaris» de la llei, però assegurà que encara se n'havia de fer moltes modificacions al Parlament.

Pel que fa a les universitats privades, el ministre digué que, segons l'experiència que havia adquirit sobre models universitaris a l'estranger, «els únics països on no hi ha capacitat de creació d'universitats no estatals és a països on no hi ha llibertat».

"Avui"

25 febrer 1982

Avui 25-2-82
Estada breu del ministre d'Educació a Barcelona

Mayor treu importància a la protesta per la LAU

Rèplica del rector Serra Ramoneda

Barcelona. (L. G.).— El ministre d'Educació, Frederic Mayor Zaragoza, en visita breu ahir a Barcelona, volgué treure importància a la protesta catalana contra la LAU manifestant concretament que «no considero que els rectors catalans estiguin contra la LAU, encara que em consta que preferirien que es canviessin alguns matisos en alguns dels seus punts».

Preguntat per l'opinió que li mereixia aquesta afirmació, el rector de la Universitat Autònoma, Doctor Serra Ramoneda, ha manifestat a l'AVUI: «Estem contra el projecte de la LAU,

que algú ha fet córrer com a "definitiu", i contra qualsevol llei que atempti contra l'autonomia universitària».

El rector de la UAB, que, encara que ha parlat a títol personal, recull les opinions coincidents dels tres rectors catalans, interpreta que és lògic que Mayor Zaragoza hagi parlat així: «Si en vol dir matisos de la nostra disconformitat, que n'hi digui, depèn del que ell consideri matisos. Aquest terme pot ser interpretat de moltes maneres. Matisos o no, per nosaltres són importants».

• Informació p. 8